

**NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV**

**ÚZEMNÍ ODBORNÉ
PRACOVIŠTĚ
V OLOMOUCI**

Magistrát města Olomouce
odbor památkové péče

Hynaisova 10
779 00 Olomouc

Váš dopis čj. / sp.zn.: SMOL/001614/2025/OPP/Ka // S-SMOL/557914/2024/OPP

Ze dne / doručeno dne: 2. 1. 2025 / 2. 1. 2025

Naše čj.: NPU-391/292/2025

Vyřizuje: Mgr. Ondřej Belšík

Spisový znak: 82.1

Olomouc 22. 1. 2025

Olomouc, ul. Denisova, parc. č. 13, 39, 141, 254, 455, 456, 457, 458 a 459, k. ú. Olomouc-město a společenský dům manželů Donathových, KP rej. č. 45849/8-3123 ÚSKP ČR, ul. Denisova č. 824/47, parc. č. st. 141, k. ú. Olomouc-město; MPR Olomouc, rej. č. 1031 ÚSKP ČR.

Písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče k žádosti podle § 14 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Předmět žádosti:

Žádost ve věci „*přístavby SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO, Denisova ul. č. o. 47, č. p. 824, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459, vše v k.ú. Olomouc-město, obec Olomouc*“.

Přílohy žádosti:

- kopie žádosti o vydání závazného stanoviska; projektová dokumentace *Přístavba SEFO a související rekonstrukce stávající budovy MUO*, 11/2024, dokumentace pro společné povolení; zpracovatel: Šépka architekti, Heyrovského náměstí 7, 162 00 Praha 6.

Popis zamýšlených prací:

Předmětem předložené žádosti je záměr dostavby proluky situované západně od objektu Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47, vzniklé po demolici pětice domů ve ¼ 20. století, a dále s tím související záměr rekonstrukce části interiérů samotného objektu ul. Denisova č. 824/47, a to za účelem vybudování tzv. Středoevropského fóra Olomouc. Součástí záměru tedy není pouze dostavba proluky, ale také demolice novodobého křídla depozitářů, vybudování propojovacího krčku mezi stávající budovou MUO a novostavbou SEFO (ve dvorní části MUO), dále vybudování strojovny v podzemní dvorní části MUO, výstavba kolektoru, zřízení kotelny a vystavění zděných komínů ve

dvorní části MUO, úpravy interiérů a dvorní fasády západní části hlavní budovy MUO (zřízení výtahu, zřízení vstupní haly v přízemí, úprava stávajících výstavních prostorů a zřízení lektorského ateliéru ve 2. patře a úpravy v půdní vestavbě/mansardě), úpravy interiérů v prostorech bývalého divadla hudby v přízemí hlavní budovy (jeviště a zkušebny) a terénní úpravy při ulici Kačení k vytvoření plochy pro parkování a vjezd zásobování.

Zpracovatel projektové dokumentace výslovně uvádí, že součástí této dokumentace není záměr realizace zemních vrtů pro tepelné čerpadlo, záměr vybudování nové trafostanice a záměr úprav parkánu (včetně obnovy obou hradebních zdí). Tyto práce mají být předmětem jiného stavebního řízení.

Novostavba Středoevropského fóra je pojata jako hmota pěti dílčích, vzájemně funkčně i komunikačně provázaných objektů o dvou podzemních a o jednom až dvou nadzemních podlažích, přičemž nadzemní část staveb má v celé délce dosahovat až do výšky cca 19 m od ÚT v ul. Denisově. Ve dvou objektech (1. a 5.) mají být realizovány vestavby ve formě tzv. domu v domě. Rozdílná délka jednotlivých modulů vychází z jejich funkčního určení. Všechny prostory mají vrchní osvětlení doplněné na několika místech okny s výhledem jak do klidového prostoru zadního dvora, ale i do Denisovy ulice.

Specifickou součástí novostavby mají být dvě podzemní podlaží určená jako provozní zázemí. Vzhledem k převýšení mezi Denisovou ulicí a hradbou na severní hranici pozemku o více než 6 metrů je možné situovat služební vjezd a zásobování z ulice Kačení. Oba suterény sledují konstrukční rozvržení přístavby nad povrchem a sahají až k Denisově ulici. Ve druhém podzemním podlaží budou situovány do jednotlivých sekcí sklady a depozitáře. V tomto podlaží bude také umístěn fotoateliér prostupující dvě úrovně. V obou podzemních podlažích se bude nacházet také badatelna. Všechny podzemní prostory budou propojeny příčně. Chodba je zakončena vstupy do nově vytvořené podzemní strojovny. První podzemní podlaží má podobné dispoziční uspořádání jako druhý suterén s tím rozdílem, že zde bude situována restaurátorská dílna, která má mít přirozené osvětlení ze severní strany a také přes anglický dvorek.

Nové objekty mají navrženu konstrukci z pohledového 3D tištěného betonu, který bude světle probarven (barevnost pískovce). Beton má díky tomu získat specifický ušlechtilý charakter. Robotické zpracování betonu vytvoří horizontální strukturu, která bude plynule přecházet i do zaoblených hran fasád. Suterénny prostory jsou navrženy za standardního pohledového betonu. Pohledový beton by byl ve světlém tónu s příměsí barviva. Samostatnou problematikou bude vrchní světlík, umožňující přístup denního světla. V tomto místě bude také umístěno umělé osvětlení. Uvažuje se s pojízdnou provozní lávkou, která zajistí jak obsluhovatelnost při opravách a montáži reflektorů, tak i možnost údržby ETFE fólie a zastínění světlíku. Vrchní osvětlení je doplněno několika okny umožňujícími propojení exteriéru a interiéru. Formát těchto otvorů je volen 3×3 m a 6×3 m, přičemž jejich výplň bude nedělené izolační trojsklo.

Doplňky interiérů budou řešeny z mosazného plechu. Jedná se o dveře, zábradlí, rámy oken a pochozí pororošty. Police, regály, stoly nebo schodiště umístěné ve vstupní dvoraně projektant uvažuje ze světlého dřeva. Všechny prostory včetně nábytku by měly působit neutrálně jako pozadí pro vystavené artefakty.

V zadní části novostavby budou realizovány tzv. zahrady. Přímo ze schodiště parkánové terasy bude možné vstoupit do podzemní zahrady s geometrickými tělesy. Venkovní zahrada pak bude rozdělena na jednotlivé parcely, které naváží na objemy pěti lodí SEFO. Do parcely, pod kterou se budou nacházet geometrická tělesa, bude po vzoru vložených pater v samotných stavbách umístěn betonový ostrov, který bude obklopen vodou. Voda bude protékat i do spodního patra po delších stranách, a tím se vrchní část propojí s podzemní zahradou. Atmosféra venkovní zahrady se na jednotlivých parcelách bude střídat. Kromě vody jsou zde dvě parcely s převahou travnaté plochy se stromy a jedna parcela bude mít větší zpevněnou betonovou plochu. Právě tato parcela navazuje na

první loď, kam je situována vstupní dvorana. Návštěvník tedy bude moci z Denisovy ulice projít přes vstupní dvoranu a dostat se tak schodištěm nebo výtahem na parkánovou terasu a následně do Kačené ulice.

Součástí předmětné akce je i demolice novodobého dvoupatrového křídla depozitářů a technického zázemí MUO. Kromě celkové demolice objektu depozitáře MUO se úpravy historického objektu skládají ze tří hlavních částí. Dvorní křídlo s novou kotelnou, jejíž zásahy do stávajících konstrukcí jsou minimální. Dále se jedná o úpravy hlavní budovy MUO - jeviště a zkušebna (1. NP) a největší zásahy ve staré budově MUO se odehrají ve vstupní hale, kde se navrhuje odstranění části dělicích stěn. Měl by zde vzniknout jeden velký prostor, který vytvoří díky pilířům dvojtrakt.

V rámci stávajícího hlavního křídla MUO dojde při úpravě vstupní haly (I.06) k doplnění výtahu pro bezbariérové zpřístupnění jednotlivých podlaží ve staré budově i v nové přístavbě. Nová přístavba SEFO bude kromě osobo-nákladního výtahu (k užívání pro zaměstnance) opatřena osobním středním výtahem v rámci knihovny a studovny. Osobní výtah ve staré budově MUO bude hydraulický pro bezbariérové užívání (3,2 t, 1250 x 1000 mm).

Součástí nové přístavby SEFO bude zásobovací vjezd z ulice Kačené. V těchto prostorách je také navrženo 6 parkovacích stání pro zaměstnance (včetně jednoho stání pro imobilní). Ke vstupu a vjezdu do této zásobovací části bude sloužit nová branka, posuvná ocelová vrata. Rozhraní mezi ulicí Kačené (parc. č. 116/43) a parcelou č. 13 má pak být dotvořeno novou pohledovou železobetonovou zdí do výšky 2 metrů.

Stavebně-konstrukční řešení

Na základě požadavku objednatele jsou navrženy konstrukce dočasného zajištění stavební jámy, které budou sloužit k zajištění stability stěn při výstavbě podzemních částí nově navrženého objektu SEFO. Konstrukce zajištění je navržena jako přisazená s odstupem 50 mm a sloužící jako jednostranné bednění. Líc pažící konstrukce je navržen s ohledem na minimální uvažovaný odstup vrtné soupravy 450 mm na osu vrtání od svislých překážek v úrovni vrtné roviny. Tato pažící konstrukce bude provedena na západní, jižní a východní straně pozemku. V severní části bude přechod mezi terénem a dnem výkopu řešen svahováním. U pažení podél stávajících staveb se navrhuje plošné podchycení jejich základů pilíři tryskové injektáže k zamezení deformací, zesílení jejich základů a omezení přírůstků zemního tlaku na pažící konstrukce. Podchycení bude provedeno tak, aby pata pilířů tryskové injektáže sahala minimálně do úrovně maximálního plánovaného výkopu před lícem pažící konstrukce, nebo bude ukončeno na rozhraní „zdravých“ hornin. Skutečný rozsah prací nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah bude přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby. Pro samotné pažení stavební jámy je navržena metoda mikrozáporového pažení s dočasnými kotvami, v místech potřeby doplněná o prvky podchycení stávajících budov. V projektové dokumentaci se uvádí informace, že v jednotlivých místech musí být porovnána skutečná úroveň základových spár s těmi uvažovanými v projektu a v případě zjištěných odlišností se provede ověření a revize návrhu. Po provedení tryskové injektáže a mikrozápor bude výkop postupně odtěžován na první kotevní úroveň. Následně budou provedeny dočasné kotvy a po uplynutí technologické pauzy 14 dní mohou být kotvy napnuty. Po realizaci kotev a jejich napnutí bude výkop postupně odtěžen na další kotevní úroveň, resp. dno stavební jámy za současného provádění výdřevy. Kotvení bude prováděno v příslušných úrovních a sklonech. Vrtý pro kotvy budou realizovány rotačně. Po dokončení každého vrtu a jeho vyčištění bude vrt vyplněn cementovou zálivkou a bude do něj osazen svazek kotevních lan s injektážní trubicí. Pro zálivku i injektáž bude používána směs z cementu v poměru $c : v = 2,20 : 1$. Po době cca 14 dní bude provedeno napnutí kotev.

Realizace pilířů tryskové injektáže bude probíhat z úrovně upraveného terénu vně objektu. Přes stávající základovou konstrukci bude proveden jádrový předvrt a následně bude realizován pilíř

tryskové injektáže. Při provádění bude ověřena skutečná úroveň základové spáry stávajícího objektu a dle zjištěných hodnot budou úklony a délky vrtů v případě nutnosti korigovány.

Ve východní části pozemku byla archeologickým průzkumem ověřena existence stávající hradební zdi, která je památkově chráněna a nesmí dojít k jejímu poškození při stavbě. Předpokládaný rozsah je vyznačen v půdorysu, výškově se předpokládá, že její základová spára sahá až pod úroveň dna plánované stavební jámy. Dle navrženého rozsahu nového objektu se předpokládá obnažení hradební zdi z obou stran – snižování terénu musí probíhat z obou stran téměř zároveň, tak aby nedošlo k situaci, kdy na hradební zeď působí nadměrný jednostranný zemní tlak. V případě, že při realizaci dojde ke zjištění úrovně základové spáry hradební zdi výše, než je plánovaný výkop, bude hradební zeď zajištěna metodou podezdění tak, aby mohl být výkop bezpečně proveden na projektovanou úroveň.

V případě spodní stavby se předpokládá založení na velkopřůměrových pilotách vetknutých minimálně 1 m do skalního podloží (piloty $\varnothing$ 90 cm a délky 6-10 m, v SZ části areálu se počítá s pilotami délky až 17 m) v kombinaci s plošným založením na základové desce a základových pasech. Základová deska je uvažována tloušťky minimálně 60 cm. V místě stěnových pilířů bude nutné základovou desku zesílit minimálně na 100 cm, aby byla deska dostatečně tuhá a umožnila přenést do podloží koncentrované reakce od prutových prvků. Součástí základové desky jsou rovněž technické kanály a dojezdy výtahů. Monolitické stěny a sloupy suterénu budou do základové desky vetknuty. Základová deska je uvažována jako vodonepropustná konstrukce v systému „bílá vana“.

Vertikální nosné konstrukce podzemní části objektu jsou uvažovány jako železobetonové monolitické stěny a stěnové pilíře. Vnitřní nosné stěny tl. 180, 200 a 250 mm jsou uvažovány z betonu C25/30-XC1, které budou vyztuženy vázanou výztuží B500B. Stěnové pilíře s nepravidelným obdélníkovým průřezem o rozměrech 400-600/700 mm jsou předběžně navrženy z betonu C30/37-XC1 s vázanou výztuží B500B. Suterénní obvodové stěny jsou navrženy z vodonepropustného betonu v systému „bílá vana“. Předběžně jsou stěny navrženy tl. 40 cm z betonu C30/37-XC4-XD1-XF2 (90-ti denní beton, max. průsak 50 mm) vyztužené vázanou výztuží.

Vnitřní nosné a obvodové stěny v nadzemních podlažích jsou předběžně navrženy tl. 25 cm, stěny kolem schodišťových prostorů jsou pak uvažovány tl. 15 cm. Z důvodu tvarové náročnosti a relativně subtilním konstrukcím je tak nutné předpokládat specifickou technologii provádění pomocí 3D tisku. V předkládaném návrhu je uvažováno s použitím cementového kompozitního materiálu s pevností odpovídající min. betonu C30/37-XC1 a vyztuženého rozptýlenou výztuží. Část stěn a pilířů bude provedena jako běžná železobetonová konstrukce z betonu min. C25/30-XC1 vyztuženého vázanou výztuží B500B.

U všech vnitřních stěn budou viditelné povrchy pohledové bez finálních úprav pomocí omítky.

Fasáda objektu bude řešena jako sendvičová konstrukce. Hlavní nosnou částí budou stěny tl. 250 mm, které budou pohledové z interiéru. Vnější fasádní nenosné stěny předpokládané tloušťky 60 mm s pohledovým betonem v exteriéru budou kotveny do obvodových nosných stěn pomocí nerezových trnů a zároveň budou v patě uloženy na horizontální konstrukci.

Stropní konstrukce ve všech podlažích budou tvořeny monolitickými železobetonovými obousměrně pnutými deskami.

Součástí stavebních prací je také přístavba strojovny po úrovni terénu ve dvoře stávajícího areálu MUO. Bude se jednat o podzemní jednopodlažní železobetonovou stavbu (1. PP). Suterénní obvodové stěny a základová i stropní deska je navržena z vodonepropustného betonu v systému „bílá vana“. Anglický dvůr (č. 2.01 – venkovní dvůr), který bude součástí této podzemní stavby, má být zastřešen pojízdným ocelovým pororoštem. Tato plocha bude vynesena za pomoci ocelových nosníků uložených a vetknutých do železobetonové konstrukce s průvlakem.

Stavebně-konstrukční zásahy jsou plánovány i v rámci stávající budovy MUO. Hlavní konstrukční zásahy ve staré budově MUO se odehrají ve vstupní hale. Odstraněním pozůstatků příčných dělicích

stěny z CP bude vytvořen jeden spojitý prostor. Tyto příčné stěny budou pro zajištění stropu mezi 1. a 2. NP nově podepřené novými ocelobetonovými průvlaky. V polovině rozponu budou tyto průvlaky podepřeny spojitým masivnějším průvlakem vneseným pilíři z CP a železobetonu. Pro úpravu dispozice v přízemí se tedy předpokládá podchycení stávajících trámových stropů novou monolitickou železobetonovou konstrukcí. Jednalo by se o vytvoření hlavního průvlaku 400 x 855 mm v pozici stávající střední nosné stěny, na něž budou kolmo provedeny vedlejší průvlaky 300 x 300 mm. Průvlaky by byly z betonu C30/37-**XC1** vyztužené vázanou výztuží B500B. Průvlaky lze nahradit obloženými OK nosníky.

Dále se předpokládá přetížení částí konstrukcí objektu v rámci změny statického působení související s vybouráním nových otvorů, provedením nového výtahu a dispozičních úprav. Stávající konstrukce dotčené stavebními úpravami většinou vyhoví, předpokládá se pouze zesílení jednoho zděného pilíře pomocí OK objímky. Ocelová objímka pilíře bude ze svislé výztuže čtveřice ocelových úhelníků L 100 x 100 x 8 osazených v rozích pilíře a z doplňující ploché oceli 50 x 5 mm. Třmeny 50 x 5 mm budou osazeny výškově maximálně po 0,4 m a budou přivařeny k nárožním úhelníkům. Pilíř bude nakonec opatřený rabicovým pletivem a omítnutý cementovou maltou.

Nad nově navrženými otvory ve stávajících nosných stěnách budou provedeny nové překlady (ocelové válcované nosníky dimenzí dle velikosti otvorů). Drážky pro otvory budou nejdříve vříznuty a teprve poté dobourány pomocí elektrického kladivu.

Nově navržená konstrukce výtahu se předpokládá jako lehká ocelová. Půjde o rámovou konstrukci z válcovaných nosníků z oceli S235. Pilířky budou čtvercové trubky 80/8, ztužující vodorovné prvky pak 80/6. Založení výtahu je předběžně navrženo jako plošné na základové desce tl. 250 mm. Stěny dojezdu výtahu jsou uvažovány rovněž tl. 250 mm. Materiálově se předpokládá vodonepropustný beton C30/37-**XC4** s vyztužením vázanou výztuží B500B. Pro provedení výtahové šachty bude třeba ve stávajících základech připravit/vybourat prostor.

V rámci jednotlivých technických sítí řeší dokumentace návrh nových vnitřních rozvodů vody a kanalizace, elektroinstalací atd. zejména v objektu novostavby SEFO, část návrhu nových rozvodů technických sítí a instalací se však dotýká i stávajícího objektu MUO.

Voda

Stávající vodovodní přípojka je kapacitně vyhovující. Přípojka je zakončena hned za hranicí pozemku parc. č. 141 v průjezdu do dvora ve stávající vodoměrné šachtě vodoměrnou sestavou z armatur DN50. Na pozemku investora parc. č. 39 „Severní parkán“ je aktuálně zakončena další stávající vodovodní přípojka PE D32 z ulice Kačení. Přípojka již není využívána. Navrženo je její odstranění v celé délce, přičemž stávající odbočka na stávajícím vodovodu TLT100 bude zaslepena. Na stávajícím potrubí u správní budovy MUO jsou navrženy dvě odbočky se zemními uzávěry se zemní soupřavou. Jeden pro nový objekt SEFO a druhý pro stávající správní objekt. Před správním objektem bude opět napojeno stávající přírodní potrubí pomocí elektrotvarovky. Pro nový objekt přístavby SEFO bude nové potrubí vedeno v zemní rýze stávajícím průjezdem. Za průjezdem potrubí projde systémovým prostupem s pažnicí do prostoru strojovny pod dvorem. Zde je na stěně navržen uzávěr vody v objektu a uzávěr MaR. Dále je navržena odbočka požárního vodovodu. Na patě bude osazen uzávěr, oddělovač a vypouštění. Pro odběry pitné vody je navržena odbočka pro úpravu vody (odvápnění) a dále je navržen rozdělovač jednotlivých odběrů pitné vody. Vedení hlavních rozvodů pitné a požární vody jsou navrženy pod stropem strojovny a dále do chodby v 2. PP. Zde bude vedeno hlavní horizontální rozvod k jednotlivým odběrům a stoupačkám do vyšších pater. Na jednotlivých odbočkách jsou navrženy uzávěry, uzávěry MaR a vypouštění. Všechny uzávěry a vypouštění jsou navrženy v prostoru chodeb mimo prostory depozitářů apod.

Pro ohřev teplé vody jsou navrženy u všech odběrných míst lokální malé el. zásobníkové ohřivače teplé vody v tlakovém provedení.

Kanalizace

Odvodnění stávajících objektů a pozemků je aktuálně zajištěno třemi kanalizačními přípojkami. Celý stávající objekt MUO a přilehlé zpevněné plochy jsou odvedeny do kanalizační přípojky DN300, která je vedena z pozemku parc. č. 14 do kanalizace v Koželužské ulici. Tato přípojka bude zachována beze změny. Z pozemku parc. č. 13 „západní parkán“ je vedena stávající kanalizační přípojka BT DN200 do ulice Kačení. Tato přípojka bude zachována beze změny. Není však navrženo její další využití z důvodů předpokládaného špatného stavu kanalizace v ulici Kačení. Z pozemku parc. č. 39 „severní parkán“ je vedena stávající kanalizační přípojka přes pozemek vozovny parc. č. 460 do ulice Koželužská. Tato přípojka se aktuálně nachází v dezolátním stavu a odpadní vody z potrubí přípojky vytékají pod pozemek vozovny. Navržena je rekonstrukce a další využívání této přípojky, ta ale má být předmětem samostatné projektové dokumentace.

Nový objekt SEFO bude odkanalizován rekonstruovanou přípojkou jednotné kanalizace do stávajícího místa kanalizační přípojky na veřejné kanalizaci v ulici Koželužská (Kameninové trouby DN 600). V místě stávající revizní šachty bude provedeno obnovení této šachty s výměnou potrubí od napojení po revizní šachtu. Samotná připojení je uvažováno zachovat. Dále se bude pokračovat směrem k situovanému objektu SEFO s postupným odhalováním stávající kanalizační části s výměnou za navrhované nové potrubí, vč. nových šachet. U parkánové zdi bude nejprve provedena sonda do uvažované hloubky uložení nového potrubí a provede se propojení se spádišťovou šachtou umístěnou v prostoru parkánu. Zde bude také vložena nová šachta, navíc jedna další od stávajícího stavu.

Odvodnění

Část odvodnění dvora mezi objekty přístavby SEFO a MUO bude vyvedena do stávající vnitřní kanalizace. Větší část zpevněných ploch na dvoře a v anglickém dvorku u strojovny bude nově odvedena potrubím pod úroveň podlahy strojovny. Toto potrubí bude svedeno kolem objektu SEFO a bude napojeno do RN pod objektem SEFO. Zpevněné plochy navazující na objekt SEFO a střechy nad suterény objektu budou také svedeny do RN pod objektem SEFO. Samostatně je řešeno odvodnění zpevněných ploch z obou parkánů – západního a severního. Ve stavební části jsou navrženy pro odvodnění liniové žlaby. Vedení svodů od žlabů je navrženo v zemní rýze severního parkánu. Napojení je navrženo do samostatného retenčního objektu (RN), který je navržen přímo v parkánu. Regulovaný odtok z RN bude napojen do hlavního kanalizačního svodu před napojením na rekonstruovanou kanalizační přípojku. Pod základovou deskou hlavní přístavby SEFO je navrženo drenážní opatření pro kontrolované nakládání s podzemními vodami. Drenážní opatření je tvořeno drenážní plošnou svislou vrstvou podzemní stavby (do ulice Denisovy) a soustavou vzájemně gravitačně propojených revizních šachet po okrajích pozemku / stavby tak, aby mohlo docházet k průběžným kontrolám a byl minimalizován negativní dopad dešťových vod podél sousedních pozemků a voda byla drenována pod objektem severním směrem po spádu svahu.

Jižní svislá suterénní stěna (podél ulice Denisova) bude v prostoru mezi lícem záporového pažení a stěnou z bílé vany oddělená celoplošně drenážním systémem tvořeným nopovou folií (např. Delta - MS 20). U paty této hranice základů bude voda zachycena podélně umístěným drenážním potrubím. Odtud pak už bude voda napojena gravitačně v minimálním sklonu 1 % do drenážních jímek (č. 2 a č. 3) v rámci drenážního systému pod celoplošnými základy. Drenáže budou mít kontrolované vstupy ve 2. PP kryté revizním poklopem proti tlakové vodě a vzduchům. Dno drenážní trubky musí být vždy aspoň 200 mm pod úroveň vodorovné hydroizolace, aby voda v trénu nepůsobila jako tlaková. Drenážní rýha nesmí být provedena v oblasti zeminy, kde dochází k přenosu zatížení od objektu. Výkop bude mít minimální šířku 600 mm. V místech změny směru drenážního potrubí budou osazeny kontrolní šachty o průměru 500 mm. Drenáž musí být propustná pro vodu a odolná proti zanesení částicemi zeminy, proto je navrženo kamenivo fr. 16-32 bez prachových částic oddělené od hutněného záspy a okolní zeminy vrstvou geotextilie. Výška vrstvy kameniva je 300 mm nad horní

hranou drenážní trubky. Vzájemné přesahy dílů geotextilie musí být min. 200 mm, menší přesahy se svaří. Minimální průměr drenážního potrubí je DN 150, jeho spád je navržen 1 % (v případě zajištění čištění stačí 0,5 %). Spád drénu musí co nejvíc kopírovat spád terénu. Drén musí být vždy uložen na stabilní podklad s provedeným spádem. První vrstva zásypu na potrubí musí být prováděna ručně, aby nedošlo k poškození potrubí. V jímce, do které je drenáž svedena, je nutné osadit plovákový spínač, který zajistí přečerpávání nejpozději v době, kdy je hladina vody v jímce 30 cm pod úrovní dna nátoků z drenáží. Provozní schopnost čerpadla je nutné pravidelně kontrolovat. Pro odvod podzemní vody z drenáží se využije stávající studna, odkud bude voda následně odvedena do kanalizace (jímka 5 do RŠ-004 a jímka IV do RŠ-06). Podrobný návrh odvodnění spodní vody bude navržen po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot.

STL plynovodní přípojka

V současné době je objekt připojen na stávající NTL přípojku z ulice Denisovy. Na úrovni průjezdu a dvora bude odhaleno stávající potrubí vnitřního NTL plynovodu. Zde je navrženo napojení nového potrubí. Veškerá další stávající plynová zařízení budou demontována. Nové potrubí bude vedeno v zemní rýze směrem k rohu správní budovy, kde bude potrubí zakončeno před fasádou v nové plynoměrné skříni. Z plynoměrné skříně potrubí projde do schodiště a dále bude vedeno do chodby před novou kotelnou, kde je navrženo osazení uzávěru kotelný, manometru a bezpečnostního rychlouzávěru kotelný – BAP. Dále potrubí projde do kotelný, kde je navrženo připojení stávajících přesunutých plynových kotlů. Nová kotelná, která zajistí vytápění a přípravu TV pro celý objekt, bude umístěna ve druhém podzemním podlaží severozápadního křídla a bude vybavena 4 kotli typu Buderus Logano plus GB 312-120 - jmenovitý výkon 4 x 120 kW.

Na pozemku novostavby SEFO a také v parkánu mají být realizovány vrty tepelného čerpadla, které budou sloužit k vytápění a chlazení novostavby (projekt vrtů však není součástí této PD).

Vytápění a chlazení

Projektová dokumentace vytápění a chlazení neřeší pouze objekt novostavby SEO, ale rovněž některé prostory stávajícího objektu MUO.

Stávající budovy muzea dnes vytápí plynová kotelná, která je umístěna v objektu SO-02 depozitáře, který se bude bourat a kotelná tedy bude zrušena. Plynové kotle se přemístí do nového prostoru v suterénu severního křídla, kde bude zřízena nová kotelná. Ta bude pracovat v bivalenci s novou strojovnou vytápění a chlazení, která bude umístěna v nově vybudované strojovně ve dvoře muzea pod úrovní terénu. Tyto zdroje zajistí i vytápění stávajících budov a ohřev vzduchu v ohřívacích vzduchotechniky. Na větev Trojlodí – ohříváky VZT budou napojeny stávající ohřívák v kině Central a nové ohříváky ve zkušebně a malé scéně. Všechny topné větve, které dnes vycházejí z původní kotelný, se napojí na nové zdroje tepla.

Technologie zdroje tepla a chladu bude umístěna ve dvou místnostech, a to ve strojovně č. 2.02 v suterénu pod dvorem a v plynové kotelně č. II.01, II.02 a II.03 v suterénu administrativní budovy. Oba prostory budou propojeny průchozím kolektorem. Zdrojem tepla bude tepelné čerpadlo (resp. kaskáda dvou TČ) země – voda, jímající energii z hlubinných zemních vrtů. Bivalentní zdrojem tepla je plynová kotelná. Jedná se o 4 plynové kotle, které se přemístí z rušené kotelný. Kotle budou pracovat nezávisle na vzduchu v kotelně. Bude použit způsob děleného přívodu vzduchu a odvodu spalín. Spalovací vzduch ke kotlům bude přiveden z venkovního prostoru – anglického dvorku. Ke každému kotli bude přivedeno samostatné vodorovné vzduchové potrubí z plastu, tepelně izolované minerální izolací s povrchovou úpravou oplechováním. Potrubí se napojí na příslušné hrdlo kotle. Spaliny vždy ze dvou kotlů se odvedou společným kouřovodem do jednoho komína (prům. 250 mm). Kouřovody budou vedeny vodorovně nad podestou schodiště do komínů. Oba komíny budou umístěny na dvoře ve venkovním prostoru. Nad střechu vyústí při dodržení všech požadavků norem a technických pravidel. Účinná výška komínů je $H = 24$ m, celková délka spalínové cesty cca $L = 36$ m.

V technické zprávě se pak uvádí že, komín i kouřovody budou zhotoveny z nerezového plechu a tepelně izolovány minerální izolací s povrchovou úpravou oplechováním ocelovým nerezovým plechem. V ústí komínů nad střechou mají být osazeny stříšky ze silného tuhého plechu, které budou rozrážet hlukové pole (vizte technická zpráva D.1.4.E.1 části PD D.1.4.E vytápění a chlazení / naopak v architektonicko-stavební části je zaznačeno, že nové komínové těleso bude vyžděno plných cihel).

Zdrojem chladu je rovněž tepelné čerpadlo, které může pracovat v režimu pasivního chlazení, kdy je chladicí voda ochlazována primární nemrznoucí kapalinou, bez práce kompresoru TČ nebo aktivního chlazení. Dalším zdrojem chladu jsou dvě kompresorové chladicí jednotky s kondenzátorem chlazeným nemrznoucí kapalinou. Zdroj tepla a chladu má zajistit vytápění a chlazení nového objektu, ohřev a chlazení vzduchu v ohřívačích a chladičích vzduchotechniky a vytápění stávajících budov. Chlad pro stávající budovy muzea nebude poskytován.

Jednotlivé místnosti novostavby budou vytápěny a chlazeny sálavým plošným vytápěním a chlazením. Ve stávajícím objektu budou použita otopná tělesa a chladicí jednotky fan-coil.

Vytápění v upravených prostorech stávající budovy MUO bude v převážné většině zajištěno prostřednictvím otopných těles a v případě vstupní haly č. 1.06 pak bude řešeno jako podlahové. Tělesa se připojí na stávající potrubní rozvody. Budou opatřena regulačními radiátorovými ventily s termostatickými hlavicemi a uzavíracím a regulačním šroubením. Další prostory ve 2. NP a 3. NP hlavní budovy MUO budou rovněž vytápěny otopnými tělesy. Pokud to bude možné, ponechají se stávající tělesa, nebo se stávající tělesa vhodně přemístí. Jinak se osadí nová otopná tělesa. Detaily má řešit prováděcí projekt.

Chlazení 2 sálů (zkušebny a malé scény) bude řešeno jednotkami fan-coil, které budou osazeny v podhledech.

Rozvody v topném a chladicím systému a přípojky k jednotlivým spotřebičům – rozdělovačům a sběračům – budou z měděných trubek. Trubky vedené ve volném prostoru budou uloženy na závěsech nebo na konsolách v objímkách s pryžovou výstelkou. Část potrubí bude vedena ve zdech a v podlahách.

Vzduchotechnika

Strojovna VZT má být vystavěná pod úrovní dvora MUO a zastřešená ocelovou konstrukcí s pojízdným pororoštem (bude zabírat plochu cca 67 m²). Dále se předpokládá, že centrální systémy, jejichž hlavní komponenty budou umístěny ve strojovnách klimatizace, budou doplněny některými lokálními systémy zajišťující dopravu vzduchu či místně i teplotní parametry. Pro ohřev vzduchu bude použito teplotních výměníků napojených na rozvod topné vody připravované v objektové plynové kotelně/tepelnými čerpadly země-voda. Pro chlazení a odvlhčování vzduchu bude použito chlazené vody (resp. chlazené nemrznoucí kapaliny pro odvlhčování), která bude vyráběna pomocí tepelných čerpadel země-voda. Vlhčení vzduchu bude pomocí lokálně upravené vody.

VZT zařízení budou vyjma novostavby SEFO instalovány i ve stávajícím objektu MUO.

Jedná se o zařízení č. 5 (Odvětrání WC / zázemí). Větrání je navrženo jako podtlakové. Odvod vzduchu bude zajištěn pomocí potrubního ventilátoru umístěného ve větraném prostoru. Odsávací potrubí bude z ocelového pozinkovaného plechu a vzduch bude vyveden na vnější plášť objektu (v případě spojovacího krčku pak nad střešní plášť), kde bude vyfukován pomocí výfukové hlavice. V potrubí budou osazeny případně požární klapky a potrubí bude opatřeno příslušným typem izolace. Náhrada odsátého vzduchu bude přes vyústku (nebo požární větrací mřížku) z okolních prostorů.

Dále se jedná o zařízení č. 13. a 14 (větrání sálů historické budovy). Větrání dvou sálů v historické budově bude zajišťovat dvojice vzduchotechnických jednotek, které budou umístěny ve strojovně vzduchotechniky poblíž řešených sálů. Vzduchotechnické jednotky budou nasávat čerstvý neupravený vzduch přes protidešťovou žaluzii na fasádě objektu skrze stávající okenní otvory (jejich horní část). Sací potrubí bude opatřeno příslušnou izolací (tepelná/parotěsná). Po úpravě vzduchu na

základě požadavků z větraných prostorů bude vzduch dále pomocí standardního vzduchotechnického potrubí z pozinkovaného plechu (opatřeného příslušnou tepelnou/požární/hlukovou izolací) s třídou těsnosti C dopravován do jednotlivých řešených prostor. Odvod i přívod vzduchu bude veden pod stropem v prostoru sálů nad podhledem. Distribuce vzduchu bude pomocí čtyřhranných VZT vyústek. Výfuk vzduchu bude nad střechu objektu. Chlazení a vytápění prostor bude zajišťováno profesí UTCH.

Elektroinstalace – silnoproud

Novostavba SEFO bude po stránce elektrické nezávislá na stávajícím objektu, bude disponovat vlastním připojením na hladině NN z nové trafostanice. Z nové trafostanice budou kromě nových odběrů napájeny stávající provozy, u kterých se požaduje navýšení příkonů. Rekonstruovaná dvojice sálů (Úpravy hlavní budovy MUO – jeviště a zkušebna), které se nachází v 1. NP stávající budovy MUO, budou mít z nové trafostanice novou přípojku NN, která bude realizována kabelem 1-CYKY-J 4x35. Kabel bude vstupovat do budovy MUO přes rozvodnu kina Central do rekonstruovaných prostor, kde bude umístěn rozvaděč R_SZ, který bude hlavním rozvaděčem do dvojici sálů.

Pro napájení požárně bezpečnostních zařízení bude realizován nový přívod kabelem s funkční integritou při požáru kabelem 1-CXKH-V-J 4x16.

Při vstupu do budovy budou osazena tlačítka TOTAL STOP a CENTRAL STOP. Pro nouzové osvětlení novostavby SEFO bude použit centrální bateriový systém, který bude umístěn v m. č. 2.02. Z toho systému budou napojena veškerá nouzová svítidla v objektu kabely s funkční integritou při požáru. Nouzové osvětlení ve stávající budově MUO bude napájeno přes centrální bateriový systém umístěný ve 2. PP (rozvodna kina Central).

Elektrické vedení bude v celé budově, kromě technických zázemí ve 2. PP a 1. PP, kde budou elektrické kabely vedeny přiznaně v kabelových drátěných žlabech, vedeno skrytě ve skladbě v trubkách v betonových stěnách min. 15 mm pod povrchem, případně pak v podlahách. Ve stávajících částech budovy (MUO) pak bude vedení realizováno v drážkách ve zdi min. 15 mm pod omítkou.

Koncové prvky elektroinstalací mají být upřesněny v dalším stupni projektové dokumentace.

Vyjma řešení osvětlení v interiérech novostavby se PD zabývá i osvětlením exteriérů. V této věci uvádí následující skutečnosti. Vodní prvek v úrovni 1. NP a obdobně voda stékající do nižších pater pod porořst budou osvětleny podvodními liniovými svítidly. Lavičky budou dekorativně podsvětleny. Parkán s geometrickými tělesy bude osvětlen převážně nepřímým, a to jednak asymetricky svítícími zemními svítidly osvětlujícími zeď za každým tělesem (těleso se pak propíše jako tmavé proti světlému pozadí) a jednak liniovými zemními svítidly osvětlujícími zeď a klenby promenád. Příjezdová cesta k parkovišti a k nakládce bude osvětlena odrazem od osvětlené parkánové zdi. Chodníky podél příjezdové cesty budou osvětleny sloupkovými svítidly. Prostor vstupu z ulice Denisovy má být osvětlen nepřímým. Osvětlena bude plocha ustoupené fasády druhé lodě, která jednak odrazem osvětlí prostor mezi budovami a jednak vytvoří pozadí vystavenému exponátu. Osvětlení je navrženo linií pochozích zemních svítidel s wall-wash charakteristikou podél fasády. Všechna svítidla mají být osazena LED světelnými zdroji s neutrálně bílým barevným tónem s náhradní teplotou chromatičnosti $T_{CN}=4000\text{ K}$. Nouzové osvětlení bude navrženo ve vyšším stupni projektové dokumentace.

Elektroinstalace – slaboproud

Tato část dokumentace zahrnuje strukturovanou kabeláž (SK), IP kamerový systém (CCTV), poplachový zabezpečovací a tísňový systém (PZTS), elektronickou kontrolu vstupu (EKV), systém domácího telefonu (DT) a elektrickou požární signalizaci (EPS). Součástí instalace slaboproudu a EPS bude přesun stávající technologie z velínu v 1. NP stávající budovy MUO, do nového velínu v 1. NP hlavní přístavby SEFO. Část prací se odehraje tedy i ve stávající budově MUO. Z výkresové

dokumentace je pak patrný typ prvků, jejich počty a pozice. Vesměs se bude jednat o prvky hlásičů, detektorů, kamer atp.

Vegetační prvky

Vzrostlý strom na parcele č. 13, u vjezdu z ulice Kačení bude ponechán a začleněn do nových zpevněných ploch pro parkování. Na parcele č. 459, v rámci severně umístěné zahrady, bude osazen nový nízkokmenný strom. Na severní části fasády novostavby jsou navrženy popínavé rostliny.

Charakteristika věci / objektu / území:

Domovní blok, jehož součástí jsou pozemky určené pro výstavbu objektu Středoevropského fóra (dále jen „SEFO“), se rozkládá na úpatí Michalského návrší, svažujícího se severním směrem do údolí řeky Moravy. Blok je vymezený ulicemi Denisova, Kačení, Koželužská, Hanáckého pluku a náměstím Republiky. Samotná řešená lokalita proluky leží ve východní části lokačního města na hranici s Předhradím.

Domovní blok, v němž se proluka rozkládá, je jednak součástí původního lokačního města, vznikajícího již v 11. až 12. století, ale také součástí olomouckého Předhradí. Od 13. století až do první čtvrtiny 16. století byly tyto dvě lokality vedeny a spravovány jako dvě samostatné správní jednotky, které měly i vlastní opevnění a byly navzájem odděleny hradbou. Veškerá zástavba vždy přiléhala k hlavní komunikaci (dnes ul. Denisova, nám. Republiky) a oba okrsky propojovala hranolová věž městské Nové brány, postavená v třetí třetině 13. století a zbořená v roce 1786. Tato brána stávala ve zúžené průchozí šíři ulice Denisovy a ulice Univerzitní (dříve Židovské uličky) souběžně s pozemkovou parcelou č. 459. Na ni z obou stran původně navazovalo raně gotické opevnění, pokračující na severní straně po hranici parcel č. 459 a 141 k hranolové věži, umístěné v severní části západního dvorního křídla objektu Muzea umění (parc. č. 141) a dále navazující na severní parkánovou hradbu města. Část hradby, původně oddělující samotné město od Předhradí, je dochována na rozhraní parcel bloku a objektu Denisova 824/47 dodnes.

Samotný domovní blok, kde se nachází řešené pozemky, je rozdělen na dvě stavebně i urbanisticky různorodé části:

- východní část, rozkládající se v původní ploše Předhradí, urbanisticky tvořenou velkými, povětšinou původně církevními areály
- západní část, patřící k původnímu lokačnímu městu a skládající se převážně z řadové zástavby měšťanských domů postavených na úzkých hlubokých parcelách, umístěných podél vytyčených komunikací

Ve východní polovině předmětného bloku - na Předhradí - byl u původních hradeb postaven areál špitálu sv. Ducha a kláštera klarisek.

Areál bývalého špitálu sv. Ducha vznikl v roce 1246 na základě papežského povolení jako útulek pro malomocné. Ten byl koncem 14. století přestavěn na nejstarší olomoucký špitál, pojmenovaný nejprve po sv. Antonínovi, později po sv. Duchu, a v rámci josefínských reforem zrušen v roce 1785. Areál, skládající se z kostela, několika dalších budov, zahrady a hřbitova, byl postaven v sousedství Nové brány a při hradební zdi chránící v těchto místech vlastní město proti Předhradí. Areál byl posléze využíván pro účely kadetky, krátkodobě tkalcovny. Celý areál byl nakonec v roce 1843 zbořen a na jeho místě byl podle návrhu zaměstnance městského stavebního úřadu Franze Brunnera vystavěn pozdně klasicistní soubor budov trestnice okresního soudu. V letech 1915-1920 zde došlo k rozsáhlým přestavbám objektů pro obytné a provozní účely (výrobní lihových nápojů). Galerie výtvarného umění jej od roku 1990 adaptovala pro výstavní, expoziční a provozní účely. Podoba areálu je z 20. a 90. let 20. století, pouze západní dvorní křídlo bylo postaveno v 90. letech 20. století na místě pozůstatků původní raně gotické hradby s hranolovou věží.

Řešené pozemky, na nichž se plánuje výstavba objektu SEFO, byly v minulosti zastavěny řadovou zástavbou pěti třípodlažních měšťanských domů, asanovaných ve třetí čtvrtině 20. století. Všechny parcely začínají na jihu podél uliční čáry Denisovy ulice a končí u gotických hradeb na severní straně pozemku. V jižní části jsou posazeny na skalním masivu Michalského návrší, který původní zástavbě umožnil postavit pouze jedno podzemní podlaží. Na sever se parcely prudce svažují k hradbám, což bylo řešeno již od raného středověku dorovnáváním terénu navážkami, v části u hradeb dnes dosahujících úrovně až cca 7 a více metrů. Na západní straně daná lokalita přiléhá k objektu měšťanského domu Denisova č. 35, který je třípatrový (s půdním štítovým polopatrem), zakončený sedlovou střechou, a s patrovým, postupně se snižující dvorní zástavbou, hmotově přizpůsobenou klesajícímu terénu. Objekt je evidován v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rej. č. 13557/8-3554. Z východní strany lokalita navazuje na areál objektů Muzea moderního umění, v uliční čáře řešený jako monumentální patrový objekt s půdním polopatrem a odstupňovanou valbovou střechou, a vnějším pláštěm provedeným ve stylu posecesního neoklasicismu vídeňské provenience inspirovaného pražským kubismem. Pouze západní dvorní křídlo bylo postaveno v 90. letech 20. století na místě původní raně gotické hradby s hranolovou věží (ty jsou evidovány v ÚSKP ČR pod rej. č. 11428/9-27). Areál muzea je evidován v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rej. č. 45849/8-3123.

Jak již bylo výše zmíněno, původní zástavbu řešených pozemků tvořilo celkem pět staveb. Roku 1959 byly z důvodu statického havarijního stavu vyklizeny objekty Denisova č. 37 a 39. Prvotní proluka v roce 1966 zahrnovala pouze parcely původních objektů č. 37 a 39. Avšak ještě téhož roku byl ze statických důvodů navržen k odbourání i objekt Denisova č. 41. Jako jeden z hlavních argumentů na zbourání byl požadavek tehdejšího asanačního plánu na vybudování podloubí v této řadě domů v nejužším místě ulice. Ostatní dva domy, Denisova č. 43 a 45, byly zbourány v roce 1969.

Prostor proluky byl řešen v minulosti několika urbanistickými a architektonickými studiemi.

Řešená lokalita se nachází na území, kde se střetávají rozdílné (disproporční) stavby nejen v hmotovém uspořádání, ale také ve funkčním určení: velkorysě hlavně vrcholně barokní církevní stavby a skromnější běžné měšťanské domy, architektonicky prošlé fázemi renesančně, barokně klasicistními, povětšinou zachovanými na původních gotických parcelách, přičemž původní zástavba na daných pozemcích se nejen svou lokací, ale i objemem řadila do běžné zástavby měšťanských domů na úzkých gotických parcelách se všemi architektonickými i urbanistickými charakteristikami, vážícími se k této zástavbě v centru města Olomouce.

Současný stav poznání dotčených chráněných kulturně-historických hodnot:

Účelem prohlášení městské památkové rezervace Olomouc podle výnosu Ministerstva kultury ČSR „*je zabezpečit zvýšenou ochranu významným historickým urbanistickým celkům a dokladům lidské činnosti, zajistit potřebnou péči o jejich zachování, obnovu a prezentaci...*“, prohlášením se také „*zabezpečuje zvýšená ochrana tomuto historicky nejvýznamnějšímu a nejlépe dochovanému urbanistickému souboru na Moravě, který ve své bohaté prostorové skladbě zahrnuje vynikající soubory monumentální architektury, opevnění, měšťanských domů i plastik dokládajících jeho tisíciletý stavební vývoj od raného středověku až po vysoce hodnotná díla architektury 20. století*“. Jako vlastní předmět památkové ochrany v městské památkové rezervaci se pak v uvedeném výnosu vyjmenovávají například historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, městské interiéry jako takové včetně povrchu komunikací, jednotlivé plochy sídla, hlavní městské dominanty v dálkových i blízkých pohledech, nemovité kulturní památky či soubory a prostory dotvářející prostředí rezervace apod. Pro stavební činnost v rezervaci jsou pak stanoveny konkrétní podmínky (viz § 5 výnosu). Zde se například uvádí, že při nové výstavbě je třeba dbát architektonický vztahů ke kulturním památkám i jejich souborům, navazovat na jejich objemovost a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby, že všechny úpravy městských prostorů, zejména úpravy fasád, musí být v souladu s historickým

prostředím rezervace, že veškeré úpravy nemovitých kulturních památek i jejich souborů musejí být řešeny a prováděny se zřetelem k trvalému zabezpečení jejich existence, hmotné podstaty, k jejich přiměřenému využití a dalšímu zhodnocování jejich výtvarných a dokumentárních funkcí, atp.

Na základě metodické publikace KUČA Karel, KUČOVÁ Věra, *Principy památkového urbanismu*. Praha 2000, odrážející současný stav poznání kulturně-historických hodnot památkově chráněných sídel, které je třeba zachovat, je pak možné účel ochrany v památkové rezervaci charakterizovat následovně: „*Smyslem vyhlášení památkové rezervace nebo zóny je zajistit, aby bylo v rámci jejích hranic chráněno prostředí sídla jako celku, aby ostatní stavby na tomto území respektovaly historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení tohoto charakteru a nápravě případných dřívějších nevhodných úprav staveb a prostranství, nikoliv k jeho narušení. Jednotlivé stavební akce na území památkových rezervací a zón musejí být proto posuzovány vždy v územním kontextu, tedy jak se případnou stavební činností změní nejen daný objekt, ale i jak bude jeho zamýšlená úprava působit na celé okolí.*“ (str. 10 a 11).

Mezi chráněné hodnoty dotčených kulturních památek patří mimo základní historické stavební konstrukce a konstrukční řešení, jejich hmota i vnější plášť, resp. věrohodná podoba jednotlivých částí památky, ale také vnitřní struktura – dispozice – objektů, odrážející charakteristickou specifičnost, provozní a významovou hierarchičnost a diferencovanost jednotlivých typů vnitřních prostorů, atd.

Vyhodnocení žádosti:

Národní památkový ústav jako odborná organizace státní památkové péče na základě prostudování předložených podkladů a znalosti situace konstatuje, že **záměr novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47 a s nimi souvisejících prací nebude v rozporu se zájmem ochrany výše uvedených kulturně-historických hodnot za těchto podmínek:**

1. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení další navazující stupeň projektové dokumentace záměru novostavby SEFO a stavebních úprav části objektu ul. Denisova č. 824/47. Tato dokumentace, případně samostatně podané žádosti zohlední mimo jiné následující skutečnosti:

1. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh odvedení spodní/podzemní vody v prostoru dotčeném plánovanou novostavbou SEFO, tak aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.

2. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení konkrétní návrh statického zajištění stávajících staveb přiléhajících k pozemkům novostavby, vycházející ze skutečného/zjištěného stavu způsobu a podoby založení těchto staveb. Pokud by mělo dojít k alternativně navrhovanému/předpokládanému statickému zajištění (podezdění základu) fragmentu středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, bude tento konkrétní návrh stabilizace fragmentu hradební zdi předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

V případě zamýšleného statického zjištění západní nosné obvodové/štítové zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na fragmentu zmiňované středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města, bude tento návrh upraven tak, aby nedošlo k destruktivním zásahům do fragmentů hradební zdi. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO, resp. návrh statického zajištění fragmentů hradby, na kterém je tato zeď vystavěna.

3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktní středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR a

k ověření realizace možných prostupů hradbou, včetně prostupů nové kanalizace. Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktní této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktní hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.

4. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření navrhované novostavby ve vztahu k reliktním hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradby dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. V případě, že by novostavba nebo její části měly vlastní hmotou kompaktněji navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď městské opevnění, budou tyto části dostatečně odsunuty/odsazeny od hradeb a návrh takové úpravy bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

Terén při vnitřním líci reliktní hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) lze snížit maximálně po původní patu hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní/jižní strany, tj. terén nebude upraven tak, jak je navrženo v projektové dokumentaci. Nový návrh terénních úprav při hlavní hradební zdi bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

5. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh zajištění stavební jámy, resp. realizace pažicí konstrukce na západním, jižní a východní straně pozemků dotčených novostavbou, vycházející ze skutečně zjištěného stavu úrovně základových spár okolní zástavby a jednotlivých geologických vrstev podloží. Pažicí konstrukce a dočasné kotvy na západní straně budou navrženy/provedeny tak, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktní středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR.

6. Orgánu státní památkové péče bude předloženo k posouzení ve správním řízení přesné a věrohodné zaměření návrhu velkopřůměrových pilot ve vztahu k reliktním středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR a reliktním hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR (hradební zeď 27) v řezech a půdorysech, a to včetně částí hradeb dochovaných pod úrovní stávajícího terénu. Velkopřůměrové piloty pro založení novostavby SEFO, které mají být realizovány na východním okraji pozemků novostavby při reliktech hradby oddělující Přehradí a lokační město a při reliktech severní hlavní hradební zdi městského opevnění budou navrženy/provedeny tak a v takovém odstupu, aby nezasáhly destruktivně do hmoty reliktní těchto hradeb, včetně částí dochovaných po úrovní stávajícího terénu.

7. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh vegetačních úprav na pozemcích dotčených zamýšlenou novostavbou.

8. Kanalizační přípojka, která má být obnovovaná v trase vedoucí skrze průběh severní parkánové hradby a prostor parkánu KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, bude realizována tak, že případné prostupy skrze hradební zdi budou realizovány v pozicích prostupů stávající nahrazované kanalizace.

9. Bude prověřena možnost realizace podzemní zahrady a retenční nádrže zamýšlených v severní partii třetího modulu novostavby SEFO na parc. č. 457. V případě, že by s sebou realizace těchto zahlobených částí novostavby nesla riziko destrukce či podmíněných zásahů do reliktní hlavní hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR, hloubka novostavby bude upravena tak, aby nezasahovala pod úroveň základové spáry reliktní hlavní hradební zdi, v průběhu stavby nehrozilo zřícení hradby např. tlakem zeminy z parkánu a aby hradební zeď či její základ nemusely být z těchto důvodů stavebně upravovány.

10. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení podrobný návrh stavebních úprav exteriéru a interiérů stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47). Jeho součástí bude mimo jiné:

- a) podrobný návrh jednotlivých typů výplní navrhovaných k osazení do otvorů vnějšího pláště i interiérů stávajícího objektu MUO;
- b) podrobný návrh obnovy/doplnění konstrukce krovu a střešního pláště stávajícího objektu MUO v pozici bouraného tělesa výtahu;
- c) návrh realizace vizuálně se v dotčených prostorech stávajícího objektu MUO uplatňujících koncových prvků jednotlivých technických sítí;
- d) návrh provedení jednotlivých podlah;
- e) přesný návrh vyvedení odfukového potrubí DN20 plynu na fasádu stávajícího objektu MUO, včetně pozice jeho průběhu a zakončení.

11. Nové komínové těleso navržené ve dvorní části stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude zhotoveno z nerezového plechu či s povrchovou úpravou ocelovým nerezovým plechem se stříškou ze silného tuhého plechu. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení přesný návrh nového komínového tělesa.

12. V prvním patře hlavního/uličního objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude provedena elektroinstalace – silnoproud v podobě dle výkresu č. 15 části D.1.4.E Silnoproudá elektrotechnika, tj. nebudou odstraněny dělicí příčky v uličním traktu patra (v tzv. kabinetu), ale bude zachováno stávající dispoziční uspořádání traktu.

13. Trasy pro nově budované rozvody technických sítí, které budou realizovány v původních historických stavebních konstrukcích (omítkách a zdivu) stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), budou provedeny v maximálním rozsahu (šířce, hloubce a tloušťce) potřebném pro umístění příslušných prvků a rozvodů, přičemž tyto trasy budou prováděny/vymezeny řezáním či frézováním a provrtáváním v dotčených konstrukcích.

14. K vysprávcí exteriérových i interiérových omítek na původních či historických stavebních konstrukcích dotčených zamýšlenými pracemi na stávajícím objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) budou použity malty svým složením, strukturou a barevností blížíící se maltám použitým k vyhotovení starších omítek nacházejících se v bezprostředně navazujících částech omítaných ploch. Způsob povrchového zpracování nových omítek bude shodný s povrchovým zpracováním uvedených starších omítek.

15. K nátěrů exteriérových omítaných ploch stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) dotčených zamýšlenými pracemi budou použity vápenné nebo nehydrofobní silikátové barvy shodného barevného odstínu, jako je tomu nyní, a k nátěru interiérových omítaných ploch s historickými omítkami či doplňovanými omítkami dle historických omítek budou použity hlinkové (klihové) barvy nebo vápenné barvy.

16. K zádlažbě dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebude použita mozaika, ale bude zachována/obnovena, případně doplněna, stávající sekaná/štípaná drobná žulová kostka kladená v kroužkové skladbě.

17. V rámci terénních úprav dvora stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47) nebudou odhaleny a pohledově prezentovány relikty středověké hradby oddělující Přehradí od lokačního města KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR. Hmota reliktu hradby zůstane uschována pod úroveň terénu.

18. Stávající zděná ohradní zídka na rozhraní ulice Kačená a pozemku parc. č. 13 nebude zbourána, tj. nebude zde vybudována navrhovaná nová pohledová železobetonová zeď. Návrh obnovy stávající zídky, návrh podoby nové vjezdové brány a návrh úpravy povrchů na parc. č. 13 bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

19. Orgánu státní památkové péče bude předložen k posouzení ve správním řízení návrh zabezpečení severní hlavní hradební zdi a parkánové hradební zdi KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR před případným poškozením provozem stavby v pozicích vjezdů na stavenišť a v pozicích zamýšleného zřízení zázemí stavby (tzv. buňkoviště) přiléhajícího k hradbám.

Zdůvodnění:

Předložený záměr novostavby objektu SEFO a stavebních úprav částí interiérů a exteriéru objektu ul. Denisova č. 824/7 navazuje na již dříve projednávaný záměr (studii), ke kterému jsme se písemně vyjadřovali, naposled pod čj. NPU-391/39757/2022 ze dne 24. 5. 2022, a ke kterému nadřízený orgán státní památkové péče – Krajský úřad Olomouckého kraje – vydal podmíněčně přípustné rozhodnutí čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022. V tomto rozhodnutí byly stanoveny následující podmínky:

„1. Bude realizován hydrogeologický průzkum v prostorech proluky dotčených novostavbou a na základě jeho výsledků, potvrzujících například existenci podzemních pramenů atp., budou navržena taková opatření, aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.

2. Bude realizován statický průzkum objektů kulturních památek či jejich částí dotčených realizací zamýšlených prací (objektu nynějšího Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47 a hradeb) za účelem upřesnění případných stabilizačních zásahů na těchto stavbách v souvislosti s budováním novostavby Středoevropského fóra v Olomouci. Případný návrh stabilizace předmětných objektů zohlední základní zásady stávající památkové péče při obnově historických staveb, a to úsilí o provedení obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do jejich dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na kompatibilitu těchto prací a zejména vratnost.

3. Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktnů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města a k ověření realizace možných prostupů mezi novostavbou a stávajícím objektem Muzea umění Olomouc (ul. Denisova č. 824/47). Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktnů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktnů hradby budou tyto relikty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. relikty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.

4. Bude realizována specializovaná stavebně-historická analýza (vyhodnocení) jednoznačněji určující přesný rozsah dochování kulturní památky městského opevnění rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR v severní části areálu (parc. č. st. 39, k. ú. Olomouc-město) a tedy i možnost jeho obnovy či ověření možností realizace prostupů mezi parkánem a prostory stávající proluky, a dále bude realizována archeologická sondáž (výzkum) v předmětné lokalitě za účelem ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu.

5. Objekt č. 5 nebude realizován v navrhované délce navazující téměř na hlavní hradební zeď, ale bude v severní partii půdorysně zkrácen minimálně o 4 m.

6. Propojení mezi novostavbou (objektem č. 1) a stávajícím objektem MUO (ul. Denisova č. 824/47) bude omezeno pouze na nutné komunikační prostupy mezi dotčenými prostory, tj. nebude realizován navrhovaný okenní otvor v patře objektu.

7. Terénní úpravy (resp. zvyšování úrovně terénu v zahradách) a novostavba, resp. doplňkové stavby v rámci dvorků, zahrad a parkánu nebudou stavebně či vlastní hmotou navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď či parkánovou zídku původního městského opevnění, ale budou odsunuty/odsazeny od hradeb.“

Základním obsahem písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče k následné dokumentaci (podle § 14 odst. 7 zákona o státní památkové péči) by měla být otázka respektování předchozího rozhodnutí, a to zejména z hlediska splnění jeho omezujících podmínek. Po prostudování předložené žádosti a projektové dokumentace je možné konstatovat, že některé podmínky stanovené ve výše uvedeném rozhodnutí byly zohledněny, naopak některé zohledněny nebyly a některé byly zohledněny pouze částečně. Projektová dokumentace obsahuje také řadu nových skutečností, které nebyly předmětem předchozího správního řízení a k nimž je třeba se vyjádřit z hlediska jejich dopadů na kulturně-historické hodnoty chráněného statku.

Ad I. Posuzovaná projektová dokumentace nepopisuje veškeré zamýšlené práce v dostatečné podrobnosti. Část zamýšlených prací je popsána pouze rámcově, bez uvedení bližších informací k jejich podobě, anebo tyto práce jsou pouze zmíněny, aniž by byla popsána jejich přesná podoba, rozsah a způsob realizace, či upřesnění podoby části zamýšlených prací je podmíněno realizací dalších podrobnějších průzkumných prací atd. Protože tyto zamýšlené práce nejsou v předloženém stupni projektové dokumentace dostatečně specifikovány, nelze zcela jednoznačně a objektivně vyhodnotit jejich dopad na kulturně-historické hodnoty chráněného statku. Tato podmínka je tedy uplatněna z důvodu absence dostatečně konkrétních informací k zamýšleným pracím, kdy není možné objektivním způsobem posoudit jejich eventuální pozitivní, neutrální či negativní dopad na hodnoty chráněného statku. Proto požadujeme předložení dostatečně konkrétního návrhu (dalšího stupně projektové dokumentace) k posouzení ve správním řízení. Bezvýhradnou akceptací svým způsobem neurčitých prací by mohlo hrozit poškození chráněného statku, což považujeme za nežádoucí.

V dané souvislosti sdělujeme, že v § 14 odst. 5 zákona o státní památkové péči je vlastníku památky stanovena povinnost předložit věcně a místně příslušnému orgánu státní památkové péče k posouzení každý dokončený stupeň dokumentace. Uvedené skutečnosti by tedy měly být dostatečným způsobem specifikovány v navazujícím stupni projektové dokumentace, který bude předložen orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

Ad 1. Jedná se o mírně upravenou podmínku č. 1 rozhodnutí čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 – „*Bude realizován hydrogeologický průzkum v prostorech proluky dotčených novostavbou a na základě jeho výsledků, potvrzujících například existenci podzemních pramenů atp., budou navržena taková opatření, aby nedošlo k nepříznivým změnám hydrologických poměrů v daném území a k nekontrolovanému odvedení vody do konstrukcí objektů okolních kulturních památek a historických staveb.*“ –, která je v posuzované projektové dokumentaci zohledněna podle našeho názoru pouze částečně. Součástí předloženého projektu je posudek RNDr. Pavla Vavrdy ze dne 3. 4. 2024, který konstatuje, že pro spolehlivé zdokumentování režimu podzemní vody v prostoru navrhovaného staveniště by bylo nutné provést skryvku až na úroveň základové spáry navrhovaného stavebního objektu (tak, aby došlo k přestupu dnes „zakleslých“ podzemních vod na povrch upraveného terénu) a poté zde realizovat pozorování minimálně v průběhu roku tak, aby byl zdokumentován vodní režim za všech klimatických podmínek. Zpracovatel posudku navrhuje odvodnění plochy staveniště a likvidaci těchto vod odkanalizováním, případně jejich akumulací. Na úrovni dna stavební jámy by měl být vytvořen kompenzační polštář z hrubozrnné sypaniny, který by zároveň plnil funkci plošné drenáže. Přetoky podzemních vod by tak byly „odváděny“ drenážním / homogenizačním „polštářem“ z celého staveniště.

V samotné projektové dokumentaci se pak uvádí, že pod základovou deskou hlavní přístavby SEFO je navrženo drenážní opatření pro kontrolované nakládání s podzemními vodami. Drenážní opatření má být tvořeno drenážní plošnou svislou vrstvou podzemní stavby (do ulice Denisovy) a soustavou vzájemně gravitačně propojených revizních šachet po okrajích pozemku / stavby tak, aby mohlo docházet k průběžným kontrolám a byl minimalizován negativní dopad dešťových vod podél sousedních pozemků a voda byla drenována pod objektem severním směrem po spádu svahu. Ve

výkresové dokumentaci je zachycen i průběh navrhované drenáže. Podrobný způsob odvedení spodní vody má být však navržen až po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot.

Ze skutečností uvedených v posuzované projektové dokumentaci i přiloženém posudku vyplývá, že navrhovatel počítá s nutností zajistit bezpečné odvedení podzemních vod v místech zasažených záměrem. V rámci projektu je prezentováno obecné řešení oddrenážování dotčených pozemků a zajištění bezpečného odvedení podzemních vod z ploch dotčených zamýšlenou novostavbou. Otázkou však je, jestli například navrhované oddělení jižní svislé suterénní stěny novostavby (podél ulice Denisova) celoplošně drenážním systémem tvořeným nopovou folií může ve skutečnosti splnit tuto funkci bezpečné svislé drenáže a zamezení zatékání podzemních vod do objektů sousedících s novostavbou či do jejich podloží.

Jelikož podrobný návrh zajištění bezpečného odvedení podzemních vod z pozemků dotčených novostavbou není součástí předložené projektové dokumentace a sám zpracovatel projektové dokumentace v technické zprávě uvádí, že podrobný způsob odvedení spodní vody má být navržen po odkrytí stavební jámy a realizaci vrtného pole a pilot, je třeba uplatnit výše uvedenou podmínku.

Ad 2. Jedná se o upravenou a doplněnou podmínku č. 2 rozhodnutí čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 – „*Bude realizován statický průzkum objektů kulturních památek či jejich částí dotčených realizací zamýšlených prací (objektu nynějšího Muzea umění Olomouc ul. Denisova č. 824/47 a hradeb) za účelem upřesnění případných stabilizačních zásahů na těchto stavbách v souvislosti s budováním novostavby Středoevropského fóra v Olomouci. Případný návrh stabilizace předmětných objektů zohlední základní zásady stávající památkové péče při obnově historických staveb, a to úsilí o provedení obnovných prací s co nejmenší mírou zásahů do jejich dochovaných historických stavebních konstrukcí a dále požadavky na kompatibilitu těchto prací a zejména vratnost.*“ –, která byla podle našeho názoru zohledněna částečně.

Součástí předložené projektové dokumentace je *posudek Stanovení charakteristické pevnosti zdiva, odhalení průvlastu* (duben 2024) týkající se stávajícího objektu MUO a ve stavebně-konstrukční části se konstatuje, že objekty nemají statické potíže, ale že při provádění stavební jámy budou zajištěny piloty tryskové injektáže a v průběhu stavby sledovány, v případě vyvstalých poruchy budou práce zastaveny a situace řešena. V technické zprávě stavebně-konstrukční části se k dočasnému zajištění stavební jámy mimo jiné na str. 5 uvádí: „*Před samotným prováděním musí být zpracován pasport podchytávaných objektů. Při provádění tryskové injektáže bude prováděno sledování vertikálních pohybů podchytávané budovy. Dodavatel zajistí geodetické sledování vybraných bodů, posuny a odchylky budou měřeny v předem určených časových intervalech a v případě zjištění nepřijatelných deformací budou práce přerušeny a bude přivolán projektant a statik. Stejně tak budou sledovány i případné úniky injektážní směsi do prostor podchytávaných objektů.*“

Součástí posuzované projektové dokumentace je i návrh statického zajištění částí objektů přiléhajících k pozemkům novostavby SEFO, resp. posílení jejich základů. Jelikož stavební jáma bude na západní a východní straně zasahovat pod úroveň základové spáry okolních staveb, u pažení podél těchto stávajících staveb se navrhuje plošné podchycení jejich základů pilíři tryskové injektáže k zamezení deformací, zesílení jejich základů a omezení přírůstků zemního tlaku na pažící konstrukce. Podchycení má být provedeno tak, aby pata pilířů tryskové injektáže sahala minimálně do úrovně maximálního plánovaného výkopu před lícem pažící konstrukce, nebo má být ukončeno na rozhraní „zdravých“ hornin. Skutečný rozsah prací však podle zpracovatele projektové dokumentace nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah bude přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby. Pro samotné pažení stavební jámy je navržena metoda mikrozáporového pažení s dočasnými kotvami, v místech potřeby doplněná o prvky podchycení stávajících budov. V projektové dokumentaci se dále uvádí informace, že v jednotlivých místech musí

být porovnána skutečná úroveň základových spár s těmi uvažovanými v projektu a v případě zjištěných odlišností se provede ověření a revize návrhu.

Realizace pilířů tryskové injektáže bude probíhat z úrovně upraveného terénu vně objektu. Přes stávající základovou konstrukci bude proveden jádrový předvrt a následně bude realizován pilíř tryskové injektáže. Při provádění má být ověřena skutečná úroveň základové spáry stávajícího objektu a dle zjištěných hodnot budou úklony a délky vrtů v případě nutnosti korigovány.

Dále se v dokumentaci uvádí informace, že ve východní části pozemku byla archeologickým průzkumem ověřena existence stávající hradební zdi, která je památkově chráněna a nesmí dojít k jejímu poškození při stavbě. Předpokládaný rozsah je vyznačen v půdorysu, výškově se předpokládá, že její základová spára sahá až pod úroveň dna plánované stavební jámy. Dle navrženého rozsahu nového objektu se předpokládá obnažení hradební zdi z obou stran – snižování terénu musí probíhat z obou stran téměř zároveň, tak aby nedošlo k situaci, kdy na hradební zeď působí nadměrný jednostranný zemní tlak. V případě, že při realizaci dojde ke zjištění úrovně základové spáry hradební zdi výše, než je plánovaný výkop, bude hradební zeď zajištěna metodou podezdění tak, aby mohl být výkop bezpečně proveden na projektovanou úroveň.

Protože v posuzované projektové dokumentaci jsou navrhované práce uvedeny zčásti v obecné podobě, dále že se konstatuje upřesnění a korekce zamýšlených prací na základě skutečné situace (skutečně zjištěného stavu) a také některé práce jsou pouze zmíněny bez dostatečné specifikace (vizte např. eventuální podezdění fragmentu středověké hradební zdi oddělující Předhradí od lokačního města), je nutné uplatnit výše uvedenou podmínku.

Ve věci zamýšleného statického zjištění západní nosné zdi stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47), která je vystavěna na cenném fragmentu středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, považujeme za nutné záměr upravit tak, aby při realizaci stavební jámy nebylo destruktivně zasahováno do kamenné hmoty reliktů hradby, ale aby byl zvolen jiný způsob případného posílení základu zdi – vyvstane-li tato potřeba – než vrtání ve hmotě zdiva a jeho podbetonování tryskovou injektáží. Je také otázkou, jaká je skutečná situace založení předmětné zdi, protože v daných místech lze předpokládat její založení přímo na skalním podloží než na navážkách či šterko-hlinitém podloží.

Ad 3. Co se týče podmínky č. 3 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, tedy – „*Bude proveden revizní archeologický výzkum k ověření skutečného rozsahu zachování reliktů středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města a k ověření realizace možných prostupů mezi novostavbou a stávajícím objektem Muzea umění Olomouc (ul. Denisova č. 824/47). Na základě výsledků revizního výzkumu bude v dalším správním řízení posouzena možnost zachování a obnovy reliktů této hradby. V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto reliкty zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. reliкty hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliкtech, atp.*“ – tato podmínka nebyla splněna a v současné situaci ani nemůže být z podstaty věci splněna. Zpracovatel projektové dokumentace sám v této věci uvádí, že revizní archeologický výzkum reliktů středověké hradby může být proveden až po odbourání stávajícího technického objektu MUO, pod kterým se reliкty hradby z větší části nachází, a jako součást výkopových prací pro založení přístavby SEFO a nové strojovny ve dvoře areálu MUO. Výše uvedenou podmínku je tedy třeba ponechat a opětovně uplatnit.

V souvislosti se zamýšlenými prostupy mezi novostavbou a stávajícím objektem Muzea umění Olomouc (ul. Denisova č. 824/47) upozorňujeme, že na rozdíl od studie nyní posuzovaná projektová dokumentace řeší i splaškovou a dešťovou kanalizaci, přičemž jedna z jejich pozic/tras je vedena i přes či skrze reliкт středověké hradby oddělující Předhradí od lokačního města, a to na severozápadním okraji pozemku parc. č. 141 mezi stávajícím depozitářem a severním křídlem budovy MUO ul. Denisova č. 824/47 (vizte výkres D.1.4.a 07a části D.1.4.A Zdravotechnika nebo výkres č. 1.1

části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení). Do pozice průběhu reliktů středověké hradby je také plánována úprava anglického dvorku, který má být zřízen/rozšířen při severním křídle stávající budovy MUO. Z fotodokumentace archeologického výzkumu dané lokality z 90. let 20. století je přitom zřejmé, že v době tohoto výzkumu relikt hradební zdi pod úrovní terénu navazoval až na hmotu severního křídla stávající budovy MUO (ul. Denisova č. 824/47). V této fázi, tedy bez výsledků revizního archeologického výzkumu, se nelze vyjádřit k případnému akceptování či neakceptování záměru realizace navrhovaného anglického dvoru, splaškové a dešťové kanalizace v předmětných pozicích možného výskytu reliktů hradební zdi, a i pro tuto část záměru platí výše uvedená podmínka rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Ve věci podmínky č. 4 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 – „*Bude realizována specializovaná stavebně-historická analýza (vyhodnocení) jednoznačněji určující přesný rozsah dochovaní kulturní památky městského opevnění rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR v severní části areálu (parc. č. st. 39, k. ú. Olomouc-město) a tedy i možnost jeho obnovy či ověření možností realizace prostupů mezi parkánem a prostory stávající proluky, a dále bude realizována archeologická sondáž (výzkum) v předmětné lokalitě za účelem ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu.*“ – můžeme konstatovat, že podmínka je splněna, i když ne formálně, protože požadované materiály a výstupy nejsou součástí předložené projektové dokumentace a tedy nejsou ani předmětem správního řízení. NPÚ ÚOP v Olomouci však má k dispozici materiály *Stavebněhistorický průzkum hradby, Olomouc, Kačení 14/Denisova 37 až 43*. Archaia Brno z.ú. 2024 a také *Závěrečnou zprávu o provedení záchranného archeologického výzkumu. Olomouc. Denisova ulice (parc. č. 254, 456, 457, 459), Kačení ulice (parc. č. 39). Sondy S 1-S 10*. Olomouc 2023, tj. požadovanou stavebněhistorickou analýzu dotečené části kulturní památky městského opevnění rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR a výsledek požadované archeologické sondáže k ověření možnosti založení zamýšlených staveb a k ověření možnosti případných úprav stávajícího terénu parkánu.

Ve věci podmínky č. 5 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 – „*Objekt č. 5 nebude realizován v navrhované délce navazující téměř na hlavní hradební zeď, ale bude v severní partii půdorysně zkrácen minimálně o 4 m.*“ – podle našeho názoru došlo k jejímu splnění. Objekt svou hmotou od prvního nadzemního podlaží odstoupil od okraje parcely, resp. hlavní hradební zdi, a byl zkrácen o podmíněně 4 m.

Podmínka č. 6 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 – „*Propojení mezi novostavbou (objektem č. 1) a stávajícím objektem MUO (ul. Denisova č. 824/47) bude omezeno pouze na nutné komunikační prostupy mezi dotčenými prostory, tj. nebude realizován navrhovaný okenní otvor v patře objektu.*“ – je podle našeho názoru splněna. Návrh bouracích prací a propojení novostavby SEFO se stávajícím objektem MUO se omezil na nezbytné komunikační prostupy, přičemž návrh velkého okenního otvoru projekt již neobsahuje.

Ad 4. Jedná se o upravenou a doplněnou podmínky č. 7 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022 – „*Terénní úpravy (resp. zvyšování úrovně terénu v zahradách) a novostavba, resp. doplňkové stavby v rámci dvorků, zahrad a parkánu nebudou stavebně či vlastní hmotou navazovat přímo na severní hlavní hradební zeď či parkánovou zídku původního městského opevnění, ale budou odsunuty/odsazeny od hradeb.*“ –, kdy na základě poskytnutých podkladů nelze posoudit, jestli tato podmínka je nebo není splněna. Na výkresech půdorysů a řezů architektonicko-stavebního řešení se sice jeví, že všechny objekty i v úrovni podzemních podlaží jsou minimálně 1 m odsunuty od reliktů hlavní hradební zdi, ale tyto výkresy nezachycují reálný stav. V půdorysech i řezech je hradební zeď zaznamenána jen schematicky nebo pouze v ustoupené nadzemní části, resp. v partiích nadstavěných mladší cihelnou

zídka. Skutečná šířka reliktů hradební zdi dochované pod úrovní stávajícího terénu ve výkresech zachycena není. Například v pozici pátého modulu, kde má být situován vjezd zásobování, se na výkresech jeví, že odstup „podzemních“ podlaží novostavby od reliktů hlavní hradební zdi je cca 1 m (vizte výkresy řezů LL a MM, č. 1.19 a č. 1.20 části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení), ale po připočtení předpokládané skutečné tloušťky hlavní hradební zdi i pod úrovní terénu by odstup neměl být téměř žádný nebo pouze v jednotkách centimetrů, což považujeme za problematické nejen z důvodu patřičné prezentace této cenné památky, ale také z důvodu zajištění dostatečného prostoru k její současné i budoucí obnově.

Za problematické dále považujeme navrhované terénní úpravy, kdy by v některých pozicích mělo dojít ke snížení terénu při vnitřním líci hlavní hradební zdi oproti stávajícímu stavu místy až o cca 4 m (vizte např. výkresy 1.13 řez FF, 1.16 řez II a dalších navazujících řezů části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení). Takovéto úpravy nelze z pohledu zachování kulturně-historických hodnot dotčeného chráněného statku akceptovat. Jednak by touto úpravou došlo ke zkreslení původní podoby výšky hlavní hradební zdi a historicky navazujícího terénu, jednak by v dlouhodobém horizontu hrozilo poškození hmoty reliktů hradební zdi. Zdivo je pod úrovní terénu dlouhodobě konsolidováno v určitých fyzikálních a mikroklimatických podmínkách a při radikální změně těchto podmínek způsobených odkopáním zeminy reálně hrozí jeho destrukce, což je doloženo z řady jiných historických staveb (vizte např. odkopané reliktů zdiv bývalého kartuziánského kláštera v Dolanech u Olomouce atd.). Terén lze snížit maximálně po patu původní hlavní hradební zdi, k níž terén historicky doléhal z vnitřní strany, tedy do úrovně, kde lze předpokládat mladší navýšení zeminy a kdy by nemělo hrozit případné zkreslení původní podoby výšky historického terénu a také případná destrukce zdiva (zdíciho materiálu i malty) z důvodu změněných mikroklimatických a fyzikálních podmínek.

Ad 5. Tato podmínka je uplatněna z důvodu absence jednoznačných informací k zamýšleným pracím, kdy není možné v případě předpokládaných změn při vlastní realizaci prací objektivním způsobem posoudit jejich eventuální pozitivní, neutrální či negativní dopad na hodnoty předmětné chráněného statku. V projektové dokumentaci se v případě pažící konstrukce uvádí, že skutečný rozsah prací nelze nyní stanovit z důvodu nepravidelnosti uložení jednotlivých geologických vrstev a rozdílné úrovně základových spár jednotlivých budov, proto tento rozsah má být přizpůsoben skutečnému stavu zjištěnému při realizaci stavby.

Dalším důvodem k uplatnění podmínky je skutečnost, že na východní straně pozemků, na nichž má být vybudována novostavba SEFO, se nachází reliktů hradební zdi oddělující Předhradí od lokačního města, a v současné době není zcela znám stav jejího dochování. Pažící stěna včetně dočasných kotev je navrhována i v pozici předpokládaného průběhu hradební zdi (vizte severozápadní nároží hlavní historické budovy MUO, řezy 2, 8 a 9 části PD D.1.2 Stavebně-konstrukční část a zajištění stavební jámy) a v případě, že by zde byly kompaktní reliktů hrady dochovány, pažící konstrukce by je neměla poškodit nebo zničit. Stejný požadavek pak platí i pro úsek reliktů hrady, na němž je vystavěna západní nosná obvodová/štíťová zeď stávajícího objektu MUO (ul. Denisova č. 824/47).

Ad 6. Tato podmínka je uplatněna z důvodu zohlednění jedné ze základních zásad stávající památkové péče, a to zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci* (dochované materiály a konstrukce jako nositelé kulturně-historických a dokumentárních hodnot by neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály, do jejich hmoty by nemělo být nadměrně či nevratně zasahováno atp.) a dále také ze shodných důvodů, jaké jsou uvedeny ve zdůvodnění podmínky č. 4.

Na výkres půdorysu základů novostavby (výkres č. 1.1 Koordinační výkres základů /3PP/ části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení) se sice jeví, že velkopřůměrové piloty budou odsunuty od reliktů hlavní hradební zdi i reliktů hradební zdi oddělující Předhradí od lokačního města, ale tyto výkresy nezachycují reálný stav. V půdoryse je severní hradební zeď zachycena jen schematicky nebo pouze

v ustoupené nadzemní části, resp. v partiích nadstavěných mladší cihelnou zídou, a skutečný průběh, poloha a rozsah dochování reliktů hradební zdi oddělují Předhradí od lokačního města má být ověřen až revizním archeologickým výzkumem. Skutečná šířka reliktů severní hradební zdi dochované pod úrovní stávajícího terénu a skutečná poloha a rozsah dochování reliktů hradební zdi oddělují Předhradí od lokačního města ve výkresech zachycena není. Jelikož velkopřůměrové piloty jsou na poskytnuté výkresové dokumentaci navrženy s nepatrným odstupem od uvedených hradeb, považujeme za potřebné uplatnit výše uvedenou podmínku, tak aby nedošlo k případnému poškození těchto kulturních památek.

Ad 7. Tato podmínka je uvedena z důvodu absence přesných a jednoznačných informací ve věci zamýšlených prací, kdy na základě údajů obsažených v posuzované projektové dokumentaci není možné objektivním způsobem posoudit eventuální pozitivní přínos, neutrální nebo negativní dopad neurčitě vymezených zásahů na kulturně-historické hodnoty chráněného statku. V případě bezvýhradné akceptace takto neurčitých prací, resp. prací bez jejich jednoznačného vymezení, by bylo možné provést jakékoliv úpravy, tj. i takové, které by s sebou mohly nést negativní zásah do kulturně-historických hodnot památkové rezervace, což je nežádoucí.

Ad 8. Tato podmínka je uplatněna z důvodu zohlednění zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci* (tj. do dochovaných historických stavebních konstrukcí a dochované materie památky jako nositelů kulturně-historických a dokumentárních hodnot by nemělo být nadbytečně zasahováno a neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály). Případné prostupy zamýšlené trasy kanalizace skrze hradební zdi by proto měly být realizovány v pozicích prostupů stávající nahrazované kanalizace, tak aby se zcela vyloučily nebo aby se minimalizovaly zásahy do autentické hmoty kulturní památky městského opevnění.

Ad 9. Tato podmínka je uplatněna rovněž z důvodu zohlednění zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci* a dále z důvodu hrozby rizika poškození kulturní památky – reliktů hlavní hradební zdi městského opevnění KP rej. č. 13789/8-3786 ÚSKP ČR. Takovéto riziko podle našeho názoru v daném případě reálně hrozí, protože výkop v místech zamýšlené retenční nádrže za třetím modulem, by měl dosahovat hloubky cca 8 m pod úroveň stávajícího terénu a cca 2 m pod úroveň základové spáry reliktů hlavní hradební zdi, přitom odstup výkopu/novostavby do hradby lze odhadovat na cca 1,5 m. Podle informací uvedených ve stavebně-konstrukční části projektové dokumentace by na severním okraji pozemků novostavby neměla být realizována žádná statická opatření a ani pažící konstrukce, ale terén by zde měl být upraven pouze svahováním. Takovéto řešení ale na tak malém prostoru mezi reliktů hlavní hradební zdi a třetím modulem, resp. retenční nádrží, nelze považovat za reálné. Jsme toho názoru, že by zde působením nadměrného jednostranného zemního tlaku hrozilo zřícení části hradební zdi, což není akceptovatelné. Za nevhodné a nadbytečné považujeme rovněž případné podmíněné zásahy na reliktech hlavní hradební zdi v souvislosti s její eventuální stabilizací či stabilizací stavební jámy (podchycení piloty, kotvy pažení atp.). Pokud by zřízení retenční nádrže v dané pozici znamenalo nejen reálné riziko zřícení části kulturní památky, ale také nadbytečné zásahy do její hmoty v souvislosti s její stabilizací či stabilizací stavební jámy, bylo by nutné od záměru zřízení retenční nádrže upustit a situovat ji v jiné, neproblematické pozici.

Ad 10. a) až e) Tato podmínka je uplatněna z důvodu absence dostatečně konkrétních informací k zamýšleným pracím, kdy není možné objektivním způsobem posoudit jejich eventuální pozitivní, neutrální či negativní dopad na kulturně-historické hodnoty předmětné kulturní památky. Proto požadujeme předložení dostatečně konkrétního návrhu k posouzení ve správním řízení. Bezvýhradnou akceptací svým způsobem neurčitých prací by mohlo hrozit poškození chráněného statku, což považujeme za nežádoucí.

Co se týče truhlářských prvků, nových výplní okenních a dveřních otvorů, v předložené projektové dokumentaci jsou uvedeny pouze schematické návrhy, na jejichž základě není možné určit přesnou podobu nových prvků. Odpovídající návrh provedení jednotlivých typů těchto prvků pro konkrétní otvory by měl poskytnout přesné rozměry nově navrhovaných výplní ve výkresové části dokumentace i s uvedením příznačných detailů, řezů, na nichž by byla zachycena charakteristická místa s profilacemi, včetně uvedení druhu kování, způsobu a pozic osazení výplní do daných otvorů atp., a to v dostatečném měřítku (nejlépe ve výkresové dokumentaci dílenské charakteru, přičemž za dostatečné měřítko považujeme pro celkové pohledy a řezy například 1:20 či 1:10 a pro znázornění příznačných detailů 1:2 nebo 1:1).

V případě zamýšleného odbourání novodobého tělesa výtahu, vstupujícího i do hmoty střechy hlavního objektu MUO, zcela určitě nedojde pouze k doplnění plechové krytiny, jak se uvádí v projektové dokumentaci, ale také k úpravě skladby střešního pláště a k doplnění chybějící části nosné konstrukce krovu. Tyto skutečnosti je třeba podrobněji specifikovat v projektové dokumentaci.

Předložená projektová dokumentace obsahuje v problematice koncových prvků jednotlivých technických sítí převážně obecné informace anebo neobsahuje žádné bližší údaje o skutečné podobě daných prvků. Aby bylo možné posoudit, jaký dopad budou mít uvedené práce na hodnoty předmětné kulturní památky, je nutné záměr blíže specifikovat v odpovídajícím, dostatečně konkrétním návrhu (např. formou katalogových listů atp.) a předložit jej orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

Totéž platí i pro návrh nových podlah ve stávající budově MUO. V projektové dokumentaci je uvedena obecná formulace, že v daných prostorech budou dřevěné parkety, atp. Otázkou ale je, o jaké parkety se bude jednat, zda nepůjde spíše o vlysy, které se v interiérech a výstavních prostorech nyní uplatňují, jaké budou rozměry jednotlivých prvků, spárořez, atd. Tyto skutečnosti je třeba blíže specifikovat a návrh předložit orgánu státní památkové péče k posouzení ve správním řízení.

Co se týče navrhovaného vyvedení odfukového potrubí DN20 plynu na fasádu a nad střechu, z předložené projektové dokumentace není zcela zřejmé, jak ve výsledku tato realizace bude vypadat a jestli se zmiňovanou střechou myslí střecha stavby severního křídla stávající budovy MUO nebo střecha anglického dvorku. Odfukové potrubí DN20 by mělo být situováno či upraveno tak, aby nepůsobilo rušivě na vnějším plášti předmětné památky. Proto požadujeme bližší specifikaci této části záměru.

Ad 11. Tato podmínka se opírá o zásadu *celistvé interpretace stavební památky* (tj. jednotlivé části slohově hierarchizovaného architektonického díla by měly být interpretovány / obnovovány / upravovány vždy s ohledem na své postavení v celku). Ve dvorní části má být vybudován nový dvojkomín k odvedení spalin z plynové kotelny. S vybudováním komínového tělesa v navrhované pozici lze v obecné rovině souhlasit. Zvolená pozice by neměla vést k případnému negativnímu zásahu do vizuální stránky vnějšího pláště předmětné památky, tedy pokud bude zohledněna výše uvedená podmínka a komínové těleso bude vhodně zapojeno do celku architektury. V architektonicko-stavební části je sice zaznačeno, že nové komínové těleso bude vyzděno plných cihel, kdy by se po omítnutí a nátěru v barevnosti okolních ploch fasády tento prvek měl nenásilně zapojit do celku vnějšího pláště, avšak v technické zprávě D.1.4.E.1 části projektové dokumentace D.1.4.E Vytápění a chlazení se uvádí, že komín i kouřovody budou zhotoveny z nerezového plechu a tepelně izolovány minerální izolací s povrchovou úpravou oplechováním ocelovým nerezovým plechem a že v ústí komínů nad střechou mají být osazeny stříšky ze silného tuhého plechu, které budou rozrážet hlukové pole. Takovéto kontrastní a pro danou stavební památku ahistorické řešení považujeme za nevhodné a rušivé a jeho případná realizace by podle našeho názoru vedla

k poškození kulturně-historických hodnot chráněného statku. Proto uplatňujeme výše uvedenou podmínku.

Ad 12. Tato podmínka vychází ze zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci*, zásady *respektování vývojové vrstevnatosti díla* (tj. požadavku neodstraňovat bezdůvodně jednotlivé, v průběhu vývoje vzniklé vrstvy a stavební konstrukce objektu například pod hlediskem stylového sjednocení architektury atp.) a zásady *bedlivého prověřování hodnot* (tj. identifikace úlohy, významu a hodnot jednotlivých částí či prvků stavební památky, zamezení eventuálního bezdůvodného odstranění jednotlivých, v průběhu vývoje vzniklých vrstev a stavebních konstrukcí objektu). Realizace elektroinstalace podle výše uvedeného výkresu by totiž s sebou nesla nutnost provedení dispozičních úprav, resp. vybourání všech vnitřních dělicích příček v uličním traktu a vytvoření jednotného velkého sálu. Takovýto zásah by byl podle našeho názoru v rozporu s výše uvedenými zásadami památkové péče a negativně by ovlivnil kulturně-historické hodnoty chráněného statku. Stávající dispoziční řešení patra uličního traktu hlavní budovy MUO (tzv. kabinet) je dokladem staršího uspořádání interiérů a je součástí jedné z jeho významných vývojových vrstev, která by měla být zachována. Proto uplatňujeme výše uvedenou podmínku.

Ad 13. Jedná se o podmínku standardně vyžadovanou u stavebních památek, a to z důvodu zohlednění *zásady šetrnosti přístupu k dochované historické substanci* (zachování hmotové autenticity památky). Realizace uvedených prací by s sebou totiž neměla nést riziko nadbytečných zásahů do historických stavebních konstrukcí památky a riziko úbytku její původní hmoty, například při obvyklém sekání nových tras rozvodů, kdy se zásahy neomezují jen na nejnutnější možné minimum, ale postihují nadbytečně i širší okolí jednotlivých tras. Výše navrhované práce by tedy měly zohlednit i skutečnost, že při budování zcela nových tras rozvodů, včetně průchodů konstrukcemi, by měly tyto zásahy být vymezovány ve formě řezání či frézování (a teprve poté vysekány) a provrtávání v dotčených konstrukcích, a to v co nejmenším (neoptimálnějším) rozsahu a v maximální šířce odpovídající šířce potřebné k umístění příslušných rozvodů a prvků.

Ad 14. Tato podmínka vychází ze zásady *věrohodnosti ztvárnění* stavební památky či jejích jednotlivých částí / konstrukcí (tj. památka jako umělecké dílo a zároveň historicky vzniklý útvar v sobě nese dobové rysy estetických, výtvarných i technologických postupů, které nesmí být při obnově deformovány nepromyšlenými či přímo svévolnými účelovými interpretacemi či materiály atp.) a *autenticity procesu obnovy* památky, resp. jejích jednotlivých historických stavebních konstrukcí.

Posuzovaná projektová dokumentace neobsahuje dostatečně konkrétní informace týkající se úpravy obnovnými pracemi dotčených omítaných ploch řešených částí vnějšího pláště památky a rovněž i jejích interiérů (například zapravení omítek po zazdívce otvorů na fasádě či zapravení omítek po realizaci drážek elektroinstalací atd.). Požadavek na použití konkrétního materiálové složení malt k doplnění omítek při obnově vychází z výše uvedených zásad. Z důvodu materiálového a optického scelení omítkových vrstev (pozn. navázání nových omítek na omítky staré, ponechávané) je totiž třeba, aby malty pro nové omítky svým složením, druhem, frakcí a poměry plniva a pojiva, se co nejvíce blížily maltám původním, tedy aby se nové omítky svou strukturou, vlastnostmi a barevností po vyschnutí co nejvíce blížily existujícím ponechávaným omítkám. Totéž platí i pro povrchové zpracování omítek. Použití jiných materiálů při jiném způsobu povrchového zpracování by mohlo vnější plášť i dotčené interiérové prostory vizuálně (esteticky) poškodit. Hrozí riziko odlišných projevů jednotlivých omítkových vrstev v rámci jedné plochy při rozdílné pevnosti, pružnosti, tepelné roztažnosti, nasákavosti, velikosti a distribuci pórů, povrchové úpravě atp., což v důsledku může vést i k narušování původních materiálů.

Ad 15. I v případě obnovy nátěrů omítaných ploch platí, že by při zohlednění zásady *věrohodného ztvárnění* konkrétní stavební konstrukce památky měly být použity takové technologie a postupy, které odpovídají tradičním stavebním technologiím a postupům, vázícím se k obnovované stavbě, k době jejího vzniku nebo podstatné úpravy, která se odráží v její stávající podobě. Každému období přináležely určité technické ale i estetické vlastnosti omítek a jejich nátěrů. Při obnově povrchové úpravy či úprav je třeba respektovat i původní materiálové složení historických nátěrů. Pro stavby, které byly vystavěny na našem území před nebo kolem roku 1900 a měly původně natírané fasády, což je i případ předmětné památky, byly historicky používanou nátěrovou hmotou barvy na vápenné bázi. V interiérech se pak jednalo o vápenné nebo hlinkové/klihové barvy. Tento fakt by měl být respektován i v návrhu a při vlastní realizaci obnovy nátěrů vnějších a vnitřních omítaných ploch dotčených částí památky. Vápenné nátěry totiž mají specifické vlastnosti, které nelze jinými typy barev adekvátně napodobit (pozn. jsou nehydrofobní, díky absenci titanové běloby neodráží tak výrazným způsobem světlo a nevytváří dokonale monotónní „tupý“ povrch omítek, přirozeně stárnou v souvislosti se stárnutím omítaných ploch atp.). V rámci poslední obnovy fasád stávající budovy MUO byly vápenné barvy použity na uličních průčelích. Jinak tomu však bylo v případě dvorní fasády, kde byly z důvodu technologických omezení aplikovány silikátové barvy. I když silikátové barvy nepovažujeme pro danou stavbu z výše uvedených důvodů za vhodné, z hlediska zřejmých technologických omezení pro případnou aplikaci vápenných barev na takovéto nátěry lze akceptovat i tento typ nátěrové hmoty, tj. silikát. Mělo by se však jednat o nehydrofobní silikátové barvy. Silikátové nátěry jsou dnes totiž v převážné většině vnitřně hydrofobizované, což je nevhodná a ahistorická/novodobá vlastnost nátěrů.

Ad 16. Tato podmínka vychází ze zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci* a ze zásady *věrohodnosti ztvárnění* konkrétní stavební konstrukce památky či její části, kdy by k obnově měly být použity takové technologie a postupy, které odpovídají buď dochovanému stavu anebo tradičním analogickým a místně obvyklým dobovým řešením. V současné době je plocha dvora – pojížděný povrch – vydlážděna drobnou sekanou/štípanou žulovou kostkou kladenou v kroužcích. Tento typ dlažby je charakteristický pro zádlažbu pojížděných ploch dvorů i komunikací v rámci území památkové rezervace. Pro případné odstranění a náhradu sekané/štípané drobné žulové kostky mozaikou (vizte např. na str. 12 části 0.1 Technická zpráva D.1.1 Architektonicko-stavební část se jako povrch pro venkovní dvůr uvádí žulová dlažba – mozaika), tedy dlažbou, která se používala a používá pro zádlažbu pochozích ploch (chodníků), podle našeho názoru neexistuje žádný relevantní důvod. Náhrada stávající drobné kostky mozaikou by mimo jiné vedla i k nežádoucímu zkreslení (znevěrohodnění) podoby zádlažby pojížděných ploch a ploch dvorů v památkové rezervaci. Z těchto důvodů uplatňujeme výše uvedenou podmínku.

Ad 17. V posuzované projektové dokumentaci se navrhuje úpravy modelace terénu dvora, kdy lokálně by mělo dojít k jeho snížení o cca 35 cm. Ve směru sever – jih by toto snížení mělo být pozvolné, ve směru západ – východ bude modelace složitější vzhledem k vestavěným prostorům technologického zázemí kina Central. Možnost vestavby objektu do dvorní části (včetně plochy pod úrovní terénu), a tím i úpravy modelace terénu, připustilo rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022. Z předložené projektové dokumentace však není zřejmé, jak bude „zacházeno“ s relikty hradební zdi oddělující Předhradí a lokační město, které jsou dnes dochovány pod úrovní terénu a pod stavbou novodobého depozitáře určeného k demolici, tj. není zřejmá podoba prezentace reliktní hradební zdi. Na půdoryse - D.1.1 Architektonicko-stavební řešení, výkres č. 1.3B – se jeví, že průběh hradební zdi bude v úrovni upraveného terénu dvora vyznačen odlišným druhem dlažebních prvků, avšak v řezu AA, výkres č. 1.8 se jeví, že terén bude odkopán až po úroveň dochované koruny reliktní hradební zdi a zakryt porořostem. Z řezu NN, výkresu č. 1.21 se jeví, že autentická hmota hradební zdi by měla být ponechána pod úrovní terénu, z řezu OO, výkresu č. 1.22 naopak vyplývá, že část autentické hmoty

hradební zdi by měla být odhalena a pohledově prezentována. Otázkou tedy je, jak bude s touto kulturní památkou zacházeno a jak bude prezentována. Pokud by mělo dojít k odhalení autentického zdiva hradby, dnes uschovaného pod úrovní stávajícího terénu a novodobého objektu depozitáře, takovýto způsob prezentace považujeme za nevhodný, a to ze shodných důvodů, jaké jsme uvedli v případě zdůvodnění podmínky č. 4, tedy hrozby poškození hmoty reliktů hradební zdi v dlouhodobém časovém horizontu při změnách mikroklimatických a fyzikálních podmínkách. Zdivo reliktů hradby je pod úrovní terénu dlouhodobě konsolidováno v určitých fyzikálních a mikroklimatických podmínkách a při radikální změně těchto podmínek způsobených odkopáním zeminy a ponecháním zdiva v tomto stavu reálně hrozí jeho destrukce. Terén lze snížit maximálně tak, aby relikt hradební zdi zůstal v dostatečné hloubce pod jeho úrovní, tedy aby v rámci jejich prostředí, v němž jsou uchovány, nedošlo k nepříznivé změně mikroklimatických a fyzikálních podmínek. Průběh hradební zdi pak lze v pojížděných/pochozích površích vyznačit například odlišným typem dlažebních prvků atp.

Ad 18. Tato podmínka je uplatněna z důvodu zohlednění zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci* (tj. dochované materiály a konstrukce jako nositelé kulturně-historických a dokumentárních hodnot by neměly být bezdůvodně ani neuváženě odstraňovány a nahrazovány kopiemi, novotvary či nekompatibilními materiály, nemělo by do jejich hmoty být nadměrně či nevratně zasahováno atp.). Stávající historická ohradní zídka sice není dochována v celistvé podobě, jako tomu bylo ještě v polovině 20. století, avšak jedná se o historickou stavbu v památkové rezervaci – součást jejích kulturně-historických hodnot –, která nevykazuje havarijní stav nebo natolik závažné statické poruchy, že by měla být odstraněna a nahrazena pohledovou železobetonovou zdí. Zídka by měla být zachována a obnovena.

Požadavek na doložení návrhu podoby nové vjezdové brány a návrh úpravy povrchů na parc. č. 13 je uplatněn z důvodu absence přesných a jednoznačných informací ve věci zamýšlených prací, kdy není možné objektivním způsobem posoudit eventuální pozitivní přínos, neutrální nebo negativní dopad neurčitě vymezených zásahů na kulturně-historické hodnoty chráněného statku. V případě bezvýhradné akceptace takto neurčitých prací, resp. prací bez jejich jednoznačného vymezení, by bylo možné provést jakékoliv úpravy, tj. i takové, které by s sebou mohly nést negativní zásah do kulturně-historických hodnot památkové rezervace, což je nežádoucí.

Ad 19. Tato podmínka je uplatněna opět z důvodu zohlednění zásady *šetrnosti v přístupu k dochované historické substanci*. Podle části B.8 Zásady organizace výstavby, výkres č. 005, by mělo být v prostoru parkánu zřízeno centrální zázemí stavby (plánuje se zde liniové umístění většího počtu stavebních buněk). V průběhu stavby je také nutné předpokládat významnější pohyb techniky z ulice Kačení do prostoru parkánu a na parcelu č. 13 k pozemkům novostavby SEFO, přičemž se jedná o velmi úzký prostor omezující manévrování větších stavebních strojů a stavební techniky. Z důvodu významných kulturně-historických hodnot, které s sebou nese dochovaný relikt městského opevnění parkánové a hlavní hradební zdi, je třeba zamezit jejich případnému poškození provozem stavby, proto uplatňujeme výše uvedenou podmínku na zabezpečení kulturní památky v pozicích vjezdů na staveniště a v pozicích zamýšleného zřízení zázemí stavby (tzv. buňkoviště) přiléhajícího k hradbám.

Mimo výše uvedené zdůvodní a podmínky považujeme za potřebné se vyjádřit i k některým dalším navrhovaným pracím, zejména těm, které by se měly odehrát v objektu kulturní památky stávajícího MUO (rej. č. 45849/8-3123 ÚSKP ČR). Jedná se například o navrhované bourací práce v přízemí západní části hlavního objektu MUO, kde by mělo dojít k vytvoření velkého „otevřeného“ vstupního prostoru, a o zřízení výtahu v hlavní budově MUO. Záměr těchto úprav byl již součástí studie připuštěné rozhodnutím čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, avšak je možné konstatovat, že torza zdí určených k demolici jsou nesouvislými reliktů dispozičního řešení z počátku 20. století, do něž bylo v 90. letech 20. století výrazně zasahováno.

Tyto reliktů zděných konstrukcí podle našeho názoru nemají natolik významnou hodnotu, že by bylo nezbytné je zachovat. Rovněž zřízení šachty výtahu by nemělo znamenat zásadní zásahy do kulturně-historických hodnot předmětné památky. Zamýšlené bourací práce tedy lze akceptovat či s jejich připuštěním výše uvedeným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje souhlasit. Ostatní bourací práce navržené v přízemí dalších částech staré budovy MUO se pak vesměs týkají novodobých konstrukcí z 90. let 20. století a nepovedou k eventuálnímu negativnímu zásahu do kulturně-historických hodnot chráněného statku.

Obdobné hledisko je možné uplatnit i k navrhovaným úpravám a doplňování okenních otvorů na dvorní fasádě hlavního objektu MUO. Nynější řešení je totiž výsledkem novodobých zásahů. Ještě v 90. letech 20. století se na předmětné části fasády, a to včetně druhého patra, nacházelo větší množství různých a různě velkých otvorů (okenních, balkonových), které byly při obnově areálů v té době buď ponechány, nebo zazděny či stavebně upraveny. V notné části případů by tedy nově zamýšlené práce neměly být spojeny s nadbytečnými zásahy do původních historických stavebních konstrukcí památky, ale pouze do mladších dozdívek či otvorů.

Co se týče zamýšlené vestavby do dvora stávající budovy, tak i v tomto případě je třeba konstatovat, že rozsáhlejší zástavbu i nad úrovní terénu zde připustil Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodnutím čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022. Ve srovnání se studií sice dochází k navýšení rozsahu podzemní části stavby, nadzemní část se naopak omezuje pouze na propojení stávající budovy MUO a novostavby SEFO spojovacím krčkem.

Upozornění:

Upozorňujeme, že v předložené projektové dokumentaci se v rámci podzemních podlaží počítá s realizací prostupu v pozici průběhu reliktů hradby mezi Předhradím a lokačním městem KP rej. č. 11428/9-27 ÚSKP ČR, resp. s absencí dochování hmoty reliktů hradby. I když lze předpokládat, že v místech, kde je vstup plánován, opravdu došlo v 90. letech 20. století k vyrabování hmoty hradby v souvislosti s realizací šachty výtahu u přístavby depozitáře, tato skutečnost ale není ověřena požadovaným revizním archeologickým výzkumem. V této fázi se tedy nelze vyjádřit k případnému akceptování či neakceptování provedení prostupu v daných místech. Zároveň v této souvislosti upozorňujeme na skutečnost, že pokud by byla archeologickým výzkumem doložena existence kompaktních reliktů hradby, bude třeba dodržet závěrečnou část podmínky č. 3 rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje čj. KUOK 121583/2022, sp. zn. KÚOK/115384/2022/OSKPP/7928 ze dne 28. 11. 2022, konkrétně: „V případě revizním archeologickým výzkumem potvrzené existence kompaktních reliktů hradby budou tyto reliktů zachovány (zakonzervovány) a nebude do jejich hmoty stavebně zasahováno, tj. reliktů hradby nebudou vytěženy, novostavba nebude založena na těchto reliktech, atp.“

Dále upozorňujeme na problematiku zamýšlených vrtů tepelného čerpadla v prostoru parkánu, kde by mělo být realizováno celkem 5 vrtů. I když záměr realizace těchto vrtů není součástí předložené projektové dokumentace, na vícero výkresech se jejich pozice uvádí (vizte např. výkres č. C.3 části C. Situační část nebo výkres č. 004 části B.8 Zásady organizace výstavby). Za problematický považujeme nejvýchodnější vrt zanesený na výkrese č. 004 části B.8 Zásady organizace výstavby, který je navržený těsně při parkánové hradební zdi. V takovéto pozici nelze vrt realizovat. Na základě výsledků sondáží archeologického výzkumu /vizte Závěrečná zpráva o provedení záchranného archeologického výzkumu. Olomouc. Denisova ulice (parc. č. 254, 456, 457, 459), Kačení ulice (parc. č. 39). Sondy S 1-S 10. Olomouc 2023/ je doloženo, že parkánová hradební zeď se pod úrovní terénu rozšiřuje. Vrt – a s ním spojené práce – by tak mohl destruktivně zasáhnout do hmoty hradby, což je nutné zcela vyloučit. Otázkou je i způsob napojení vrtů tepelného čerpadla z parkánu na celý systém a strojovnu, technologie, které budou umístěny na pozemcích nad hradbou. Tyto prvky a technologie, resp. jejich

propojení musí být navrženo tak, aby se nezasáhlo destruktivně do hmoty reliktních hradebních zdí, a to i pod úrovní stávajícího terénu.

Závěrem upozorňujeme, že ne všechny pozemky dotčené záměrem byly archeologicky prozkoumány. Jedná se například o část pozemků v severní partii novostavby SEFO nebo o plochu dvora stávajícího objektu MUO, do níž nezasáhla vestavba zázemí sálu Central. I pro tyto pozemky platí, že veškeré zemní a výkopové práce budou prováděny na území s archeologickými nálezy ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Stavebník je již od doby přípravy stavby povinen oznámit svůj záměr Archeologickému ústavu Akademie věd ČR, v tomto případě Archeologickému ústavu AV ČR v Brně, Čechyňská 363/19, Brno, a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Informace o organizacích oprávněných provádět archeologický výzkum podá Archeologický ústav AV ČR v Brně, případně Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci, odbor archeologie, Horní nám. 25, Olomouc. Záměr lze oznámit elektronicky na webové adrese <http://api.archeologickamapa.cz/oznameni/0/>.

Dovolujeme si Vás požádat o zaslání závazného stanoviska ihned po jeho vydání, a to z důvodu nezbytné znalosti jeho výroku pro další sledování akce v souladu se zákonem o státní památkové péči.

Mgr. František Chupík, Ph.D.
ředitel

Na vědomí

NPÚ, ú. o. p. v Olomouci, odbor archeologie, PhDr. Pavel Šlězár, Ph.D. – zde
NPÚ, ú. o. p. v Olomouci, oddělení specialistů, Ing. Jarmila Marková – zde